JEDNA

PRAHA 1

Magazín Městské části Praha 1

listopad 2021

- Ceny Prahy 1 předány
- Rozhovor s radním Richardem Burešem o dopravní situaci
- Jak dál s nízkoprahovými centry?
- Malostranský horor

Petr Hejma

Slovo starosty

Vážení a milí sousedé,
za pár dnů si připomeneme listopadové vítězství demokratických hodnot a ideálů i jejich reprezentantů v čele se spisovatelem, dramatikem a pozdějším prezidentem Václavem Havlem.

Nejdříve ale určitě budeme myslet na statečné studenty, kteří se postavili brutalitě komunistických zásahových jednotek a jejichž klidný, mírumilovný, ale zároveň odvážný odpor se stal symbolem sametové revoluce, kterou 17. listopadu 1989 odstartovali.

V souvislosti s jejím odkazem mám o to větší radost z výsledku říjnových parlamentních voleb i z toho, jak jsme v nich volili my, občané Prahy 1. Dali jsme tak jasně najevo, že si demokracie, jež se k nám po dlouhých desítkách let v roce 1989 vrátila, opravdu vážíme a že zároveň chceme v čele státu představitele, za které se nebudeme muset stydět.

Už jedenáct dní po 17. listopadu pak přivítáme advent a celá Praha 1 se rozzáří, a to včetně krásné vánoční výzdoby v ulicích, kterou radnice připravuje, i vánočních stromů, jež spolu na počátku adventního období slavnostně rozsvítíme.

Srdečně vás na tyto velmi milé události spojené s koledami a sváteční atmosférou zvu. Stejně tak vás zvu na sérii adventních zpívání. Přesné termíny všech akcí naleznete na dalších stránkách tohoto vydání našeho magazínu. Detailní informace pak budou postupně zveřejňovány na **www.praha1.cz**, na sociálních sítích i v našich novinách Soused.

V závěru mi prosím dovolte, abych vás všechny – v době, kdy opět stoupají počty nakažených nemocí covid-19 – požádal o co největší vzájemnou ohleduplnost a o dodržování dobře známých hygienických opatření. Ty z vás, kteří se dosud nenechali očkovat a nebrání jim zdravotní důvody, pak prosím, aby v zájmu ochrany svého zdraví i zdraví svých nejbližších a nás ostatních neváhali a zaregistrovali se k očkování. Registrace se provádí přes centrální rezervační systém: **https://registrace.mzcr.cz** a na telefonické lince 1221.

Senioři z Prahy 1 mohou využít registrační linku Střediska sociálních služeb. Ta jim s registrací pomůže, a to každý všední den od 8:00 do 12:00 hodin.

Přeji vám pevné zdraví, krásný listopad i začátek adventu.

Váš
Petr Hejma

OBSAH

4 AKTUALITY
6 FOTOSTRANA
8 PROJEKT #CORRENCY: PODPORA ŽIVNOSTNÍKŮ A PROVOZOVEN
9 KRÁTKODOBÉ UBYTOVÁNÍ: BERLÍNSKÉ ZKUŠENOSTI
10 CENY PRAHY 1
12 ROZHOVOR S RADNÍM RICHARDEM BUREŠEM
14 INFORMACE Z OBLASTI ŠKOLSTVÍ
16 PŘEDSTAVUJEME ODDĚLENÍ HOSPODÁŘSKÉ SPRÁVY
18 O KONCENTRACI NÍZKOPRAHOVÝCH CENTER
20 MÍSTNÍ PARLAMENT
22 PŘÍBĚH PRODEJNY FOTOŠKODA
23 ROZHOVOR S CESTOVATELEM LUBOŠEM FOREJTEM
24 MEDAILONEK: MARKO ČERMÁK
25 KRONIKA PROTEKTORÁTU: ROZHOVOR S JIŘÍM PADEVĚTEM
26 NAŠI ŽIVNOSTNÍCI A PODNIKATELÉ
27 MÍSTA VÍRY: KAPLE VE VOJANOVÝCH SADECH
28 HISTORIE PRAHY 1: MALOSTRANSKÝ HOROR
30 MÍSTOPIS: ULICE POLITICKÝCH VĚZŇŮ
31 POŠTOVNÍ MUZEUM: O PRVNÍCH ČESKOSLOVENSKÝCH ZNÁMKÁCH
32 OSOBNOSTI PRAHY 1: JAN HÍSEK
33 NOVÉ KNIHY
34 DIVADELNÍ SCÉNA: POZVÁNKA DO DIVADLA V ŘEZNICKÉ
35 NAŠI SENIOŘI
36 INFOSERVIS
38 KŘÍŽOVKA
39 SLOVO HOSTA: J. E. MARTINA MLINAREVIĆ, VELVYSLANKYNĚ BOSNY A HERCEGOVINY

JEDNA **Periodikum Městské části Praha 1**
Odpovědná redaktorka: Michaela Šulcová **Redakce:** Petr Bidlo, Antonín Ederer, Michaela Bittner Hochmanová, Petra Pekařová, Jan Petříš, Petr Našic, Jaroslav Tatek **Foto na titulní straně:** Jaroslav Tatek **Grafický design, sazba a ilustrace:** Grafika Vodička & Dezortová **Písmo:** Rhymes, Trivia Sans **Tisk:** MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178 **Distribuce:** Česká pošta **Vydavatel:** MČ Praha 1 **Náklad:** 20 000 ks **Toto periodikum je informačním prostředkem Městské části Praha 1, registrovaným u Ministerstva kultury pod značkou E 15430.** Chybělo vám tu něco? Máte tip na zajímavý článek? Napište nám na e-mail redakce@praha1.cz nebo volejte 221 097 380. Těšíme se na vaše podněty!

Praha 1 požaduje noční zákaz pití alkoholu na veřejných místech

Naše radnice dlouhodobě usiluje o zklidnění ulic, ve kterých dochází k porušování nočního klidu a obecně závazných vyhlášek. Ulice v noci mnohdy připomínají spíše bojovou zónu než Pražskou památkovou rezervaci s přirozeným ruchem čtvrtí, ve kterých žijí lidé. Jedním z nových nástrojů v boji proti rušení nočního klidu má být i zákaz nočního pití alkoholu na veřejnosti na celém území Prahy 1, které chce radnice zakotvit v nově chystané magistrátní vyhlášce. V říjnu to schválili zastupitelé první městské části.

Zákaz nočního pití alkoholu na veřejných prostranstvích by měl platit v čase od 22:00 do 6:00 hodin, tedy v době nočního klidu. Další navrhovanou změnou je zákaz zdržování se na veřejných prostranstvích s otevřenou lahví či jinou nádobou s alkoholickým nápojem. To je aktuální judikaturou považováno za předpolí samotného užívání alkoholu, které obec může regulovat.

„Stále se potýkáme s porušováním nočního klidu, které způsobují zejména neukáznění lidé popíjející v ulicích. Ve spolupráci s Policií ČR a Městskou policií Praha, ale i našimi prostředky proti těmto negativním jevům aktivně bojujeme,“ popsal situaci starosta Prahy 1 Petr Hejma. Legislativní nástroj, jakým bude nová vyhláška, může výrazně pomoci, stejně jako již pomáhá v jiných evropských metropolích. Omezení by se netýkalo konzumace v restauracích a na jejich zahrádkách. *„Nechceme vylidněné centrum, ať se každý slušný člověk baví. Chceme se ale zbavit pověsti centra metropole, kde měli alkoturisté ze všech koutů světa pocit, že si mohou dělat, co chtějí,“* doplnil starosta Hejma. ■

Krátkodobé ubytování: NOVÉ KONTAKTNÍ MÍSTO PRO ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ

Lidem z naší městské části postiženým negativními dopady krátkodobého ubytování je určeno nové kontaktní místo zřízené na radnici Prahy 1. *„Občané se sem mohou obracet se svými stížnostmi, zkušenostmi, problémy i dotazy. Ty budou následně řešeny v rámci struktury úřadu,“* vysvětlil starosta Prahy 1 Petr Petr Hejma.
Kontakt: chcisevkliduvyspat@praha1.cz, tel.: 221 097 241.

chci se v klidu vyspat
PROJEKT MČ PRAHA 1

„Cílem zřízení tohoto místa je jak sdílení zkušeností s tímto fenoménem, který komplikuje život nám, kteří ho zažíváme na vlastní kůži, tak i pomoc při řešení problémů v konkrétních domech a bytech. Věřím, že naše poznatky z praxe přispějí i k celkovému legislativnímu řešení, které přeci jen ještě chvilku potrvá,“ popsala předsedkyně Výboru proti vylidňování centra a pro podporu komunitního života Bronislava Sitár Baboráková. Kontaktní místo bude při své práci spolupracovat se státní správou (stavebním úřadem, živnostenským odborem radnice atd.), samosprávou i s Městskou policií Praha a Policií ČR. ■

POMÁHÁME NAŠIM PODNIKATELŮM

Kontaktní centrum pro podnikatele:

e-mail: **info.podnikatele@praha1.cz**
Tel.: **+420 221 097 666**

Jsme k dispozici každý všední den od 8:00 do 12:00 hodin. ■

Už se těšíme na advent

Jako každý rok se připravují sousedská setkání spojená s adventním zpíváním a rozsvěcením vánočních stromů.

ROZSVÍCENÍ STROMEČKU

28. listopadu:
17:00 – Petrské náměstí
18:00 – Kozí plácek

29. listopadu:
16:30 – vánoční trhy v horní části Václavského náměstí
17:30 – náměstí před radnicí ve Vodičkově ulici
18:30 – Betlémské náměstí

5. prosince:
17:00 – Kampa Malostranské Vánoce 2021

ADVENTNÍ ZPÍVÁNÍ

25. listopadu
17:00–19:00 hodin – Pštrossova /Vojtěšská/Na Struze (restaurace U Zpěváčků)

2. prosince
17:00–19:00 hodin – Uhelný trh

9. prosince
16:00–20:00 hodin – Kozí plácek

16. prosince
17:00–19:00 hodin – Petrské náměstí

Vítání občánků obnoveno

Po více než roce a půl obnovila v říjnu naše městská část obřady vítání občánků. Protože o ně nechceme připravit děti, které se jich z důvodu vyhlášených nařízení vlády ČR nemohly v uplynulém období zúčastnit, budeme vítat děti bez věkového omezení od roku narození 2019. Pokud máte zájem své děťátko slavnostně uvést mezi občany městské části, pošlete nám svoji přihlášku e-mailem na adresu **radka.jirikova@praha1.cz**, nebo poštou na Odbor kultury, sportu a zahraničních vztahů, Vodičkova 681/18, 115 68 Praha1, k rukám Radky Jiříkové. Do hlavičky e-mailu nebo na obálku uveďte heslo Vítání občánků. Dále nám napište jméno dítěte, datum narození, adresu trvalého bydliště v Praze 1 (popř. také korespondenční adresu, pokud je jiná, než adresa trvalého bydliště) a kontakt na vás. Na základě této přihlášky budete postupně zváni na konkrétní obřad. Prosíme o strpení, když pozvánku dostanete za delší dobu. Budeme se snažit tento výpadek co nejrychleji dohnat. ■

První vítání občánků po dlouhé covidové pauze letos v říjnu. Vpravo starosta Petr Hejma

Dotační programy na příští rok

Městská část Praha 1 vyhlásila Dotační programy v oblastech kultury a spolkové činnosti na rok 2022. Žádosti na tento kalendářní rok je možné podávat v průběhu listopadu 2021 v elektronickém rozhraní GrantYS.

Termíny podání žádostí:

KULTURA:
8. 11. 2021–22. 11. 2021
– možné podat maximálně dvě žádosti

SPOLKY:
8. 11. 2021–29. 11. 2021
– možné podat maximálně jednu žádost

Žádosti se podávají výhradně prostřednictvím rozhraní GrantYS na adrese **www.praha1.grantys.cz** ■

Vstupenky na Seniorské StarDance na Žofíně

Chcete vidět finále, které se uskuteční 21. listopadu od 14:00 hodin v paláci Žofín na Slovanském ostrově?

Vstupenky se budou zdarma vydávat od 9. listopadu v informačním centru radnice ve Vodičkově 18. ■

Chcete číst noviny SOUSED?

Od listopadu si je můžete vyzvedávat vždy ve druhé polovině měsíce na následujících odběrných místech:

- **BDPS Beneditská 13,**
- **DPS Dlouhá 23,**
- **DPS Týnská 17a,**
- **DPS Pštrossova 18,**
- **DPS U Zlaté studně 1,**
- **BD Samcova 3,**
- **Haštalka – Haštalská 792/7,**
- **Tomáš – Tomášská 6,**
- **recepce Vodičkova 18 (informační centrum),**
- **Nemocnice Na Františku,**
- **Kluby seniorů,**
- **Domy s pečovatelskou službou**

a dále pak u našich živnostníků.

Hanspaulský samizdat

Do kulturního dění legendární Hanspaulky se zapojila i řada mladých lidí z naší městské části, kteří mezitím sice poněkud „odrostli“, zato mají třeba doma vzácné archivní vzpomínky na tehdejší dobu.

A právě na ně se obrátil Dominik Melichar z Ústavu pro českou literaturu AV ČR, v.v.i., který na téma hanspaulské kulturní komunity šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých let dvacátého století, zejména pak tam vydávaného samizdatu, zpracovává dizertační práci. Možná jsou mezi vámi tací, kteří třeba dříve na Hanspaulce žili, nebo tam bydleli vaši příbuzní. Pokud byste měli k dispozici jakýkoli materiál (namátkou Lógr, Agentura Beat Nebeat, Upír, Dynamit, Pišva atd.), pište prosím na **melichar@ucl.cas.cz**, případně se ozvěte na tel.:723 694 661. ■

Žijí tady s námi, podpořme je...

Babiččina spíž
Hradební 14
tel. 725 147 258

Cukrárna na nádvoří
Národní 37/38
tel. 725 766 583

Kantýna
Politických vězňů 5
www.kantyna.ambi.cz

Hedva
Na Příkopě 16
tel. 724 242 552

Náš chléb Vaše Pekárna
Jungmannovo nám.
www.vasepekarna.cz

Hodinářství Řáha
Petrská 1
tel. 777 081 059

Restaurace Katr
Vězeňská 8579
tel. 222 315 148

Řeznictví Křeček
Jindřišská 23
www.krecekkk.cz

Starbeads
Národní 25
www.starbeads.eu

Během Dne řemesel v SVČ Jednička mohli děti i dospělí vidět a sami si vyzkoušet zpracování dřeva, kůže a dalších materiálů

Tradiční moštování ve Vojanových sadech uspořádal Spolek občanů a přátel Malé Strany a Hradčan. A bylo to úžasné setkání. Krásné počasí, spousta jablek a bohatý program pro návštěvníky

Série koncertů pro všechny seniorské sousedy v Malostranské besedě pokračuje. V říjnu tam zahrála kapela EverGreen. Sál doslova praskal ve švech a všichni se skvěle bavili

Foto: Petr Našic, Jaroslav Tatek

#corrency:

Pomozme společně našim živnostníkům!

Coronavirus currency neboli #corrency je nově připravovaný projekt Prahy 1, jehož cílem je podpora živnostníků a provozoven postižených koronavirovou pandemií i jejími následky.

Navíc se v tomto případě jedná o pomoc, do které se může zapojit každý z nás. *„Jde, zjednodušeně vysvětleno, o transparentní přerozdělování dotací se spoluúčastí občanů. Ti v provozovně zaplatí, řekněme, polovinu své útraty a tu druhou uhradí živnostníkovi ze svého účtu naše městská část,“* vysvětlil radní pro podporu podnikání Karel Grabein Procházka.

Bude se tak jednat o další kolo pomoci podnikatelskému sektoru ze strany radnice Prahy 1. *„Situace živnostníků je přes několik kol naší pomoci těžká, v některých případech je dokonce velmi vážná, a vedení městské části se jim samozřejmě snaží pomáhat. Za prvé proto, že chceme pro obyvatele udržet dostatečnou síť občanské vybavenosti, a za druhé také z toho důvodu, že je v zájmu nás všech, aby podnikatelé přečkali tuto těžkou dobu, zůstali v našich provozovnách a odváděli nájemné a další poplatky do našeho rozpočtu, z kterého jsou pak hrazeny sociální služby, školství a další důležitý servis pro občany,“* popsal starosta Prahy 1 Petr Hejma.

Cukrárna Astra, Perlová 8

Celý koncept #corrency bude v případě definitivního schválení nejdříve podroben dvouměsíčnímu pilotnímu testování a poté by se měl spustit naostro. Výhodou je jeho dostupnost bez ohledu na „digitální gramotnost“ jednotlivých lidí. *„Dalším důležitým prvkem tohoto druhu pomoci je, že o jejím nasměrování rozhodnou sami občané. Ti budou vybírat provozovny, které ve spolupráci s radnicí podpoří,“* doplnil radní.

Podrobné informace budou postupně zveřejněny na **www.praha1.cz** a na sociálních sítích. ■

Text: Petr Bidlo
Ilustrační fota: Archiv redakce

Opravna obuvi, Dlouhá 729/37

Pradlenka a čistírna U Elišky, Soukenická 24

Problémy s vylidňováním center řešíme společně

Centrum Prahy není jediným místem, které se potýká s problémy, jež přináší masový turismus. I proto se delegace Prahy 1 v čele se zastupitelkou Bronislavou Sitár Baborákovou vydala do Berlína, aby s tamějšími představiteli konzultovala postupy zejména v boji proti krátkodobému ubytování v bytech a následnému vylidňování center metropolí.

Během návštěvy se zástupci Prahy 1 nejprve setkali se starostou centrální městské části Berlin Mitte Stephanem von Dasselem. *„Zásadním bodem setkání bylo zapojení naší městské části do spolupráce centrálních distriktů po celé Evropě, které se potýkají s podobnými problémy jako centrum Prahy a mohli tak efektivněji sdílet zkušenosti a jednotlivá řešení, která fungují. Shodli jsme se na tom, že je třeba vyvíjet tlak z více různých stran, protože co nefunguje nyní, může zítra být tou pravou cestou. Také jsme se dohodli na tzv. pilířové spolupráci: co problém, to diskuze na téma, jak se v jednotlivých metropolích řeší, co funguje a co ne. Toto sdílení funkčních řešení považuji za klíčové ve spolupráci se zahraničím,“* popsala předsedkyně Výboru proti vylidňování centra a podporu komunitního života Prahy 1 Bronislava Sitár Baboráková.

Zleva Stephan von Dassel (starosta Berlin Mitte), Bronislava Sitár Baboráková, Petr Rachunek, koordinátor strategického plánování a participace MČ Praha 1

Další důležité jednání zavedlo naši delegaci k představitelům Spolkové země Berlin. *„V tomto případě se jednalo o zástupce ministerstva pro městský rozvoj a bydlení (Senate Department for Urban Development and Housing). Hovořili jsme zejména o problematice krátkodobého ubytování v bytech, ze kterého vychází většina problémů způsobujících vylidňování center měst,“* vysvětlila Bronislava Sitár Baboráková.

Při obou schůzkách se jednající strany shodly na přesném popisu problémů i identifikaci jejich zdrojů. Je to nakupování nemovitostí spekulanty a již zmíněné krátkodobé ubytování v bytech, provozované především společností Airbnb. *„Zásadní výhodou Berlína je v tomto ohledu fakt, že se zároveň jedná o jednu ze spolkových zemí Německa. Může tak snadněji aktualizovat legislativu podle toho, jak se vyvíjí trh a technologie. Neznamená to ovšem, že by i tak měl Berlín zcela otevřené možnosti v boji proti vylidňování svého centra. Musí stále respektovat legislativu EU, což je například v případě GDPR a řešení otázky spekulantů složité,“* uvedla předsedkyně Výboru proti vylidňování centra a podporu komunitního života.

I tak je ale podle ní tamější legislativa pružnější než ta naše. *„Vlastnické právo je v celém Německu také samozřejmě přísně chráněno, nicméně v zákonech je více definováno i jako závazek vůči okolí a celé společnosti. Tento dodatek umožňuje správním orgánům lépe argumentovat vůči spekulantům i Airbnb,“* okomentovala Baboráková a dodala, že legislativní situace je u nás podstatně problematičtější.

„Stavební zákon pochází z roku 2007, kdy nic takového, jako je právě Airbnb, neexistovalo. Přesto se v současné době snažíme zabývat i touto cestou, řešíme zcela konkrétní domy, které se obrátily na naše kontaktní místo. V tomto případě moc pomáhá, když mají dané domy dostatek důkazů. Bojovat je však třeba i na mezinárodní úrovni. I přes pružnější zákony a možnost lokálně implementovat legislativu nemohl ani Berlín krátkodobé ubytování v bytech zakázat. Nicméně může alespoň účinněji tento trh korigovat, což by mělo být pro Českou republiku inspirací. Poté budeme moct i s dalšími evropskými městy vyvíjet ještě větší tlak na soukromé firmy typu Airbnb, aby respektovaly potřeby rezidentů,“ zdůraznila Bronislava Sitár Baboráková. ■

Více na: **www.chcisevkliduvyspat.cz**.

Text: Jan Petříš
Ilustrační fota: Archiv redakce

Ceny Prahy 1 získaly čtyři významné osobnosti

Celosvětově proslulý katolický filozof a kněz Tomáš Halík, hudebník a ilustrátor Rychlých šípů Marko Čermák, ale také pětaosmdesátiletá stále aktivní stenografka Jarmila Kopečková anebo její vrstevnice a šiřitelka odkazu prvního československého prezidenta T. G. Masaryka Jindřiška Nevyjelová. Ti všichni v říjnu v Brožíkově síni Staroměstské radnice převzali Ceny Prahy 1. Předali jim je starosta Petr Hejma, 1. místostarosta Petr Burgr a místostarostka Eva Špačková.

Marko Čermákovi předal ocenění starosta Petr Hejma

Paní Jindřiška Nevyjelová s místostarostkou Evou Špačkovou

Katolický kněz Tomáš Halík a starosta Petr Hejma

Stenografka Jarmila Kopečková a 1. místostarosta Petr Burgr

„Ceny Prahy 1 udělujeme za významný počin, příkladnou službu či za celoživotní přínos městské části Praha 1,“ vysvětlil starosta Petr Hejma. Nominace mohou podle jeho slov podávat zejména obyvatelé a živnostníci prostřednictvím zastupitelů Prahy 1.

Letos Cenu Prahy 1 získal známý kreslíř a hudebník Marko Čermák, který již od roku 1968, tedy po smrti ilustrátora Rychlých šípů Jana Fischera, převzal jeho žezlo a Foglarovým příběhům se věnuje dosud. Zároveň byl dlouholetým členem skupiny Greenhorns (Zelenáči). Je považovaný za jednoho z průkopníků hry na pětistrunné banjo. *„S Rychlými šípy jsem spolu s kamarády vyrůstal a jsem jim věrný dosud. Mám i tu čest mít několik kreseb Marko Čermáka, a tak jsem o to raději, že ocenění městské části získal i on,“* uvedl při předávání ocenění Petr Hejma.

Druhým laureátem Ceny Prahy 1 je bývalá učitelka, pětaosmdesátiletá, stále aktivně působící výkonná tajemnice Masarykova demokratického hnutí Jindřiška Nevyjelová. *„Snažíme se pořádáním přednášek a výstav, vzděláváním, publikační činností, ale například i každoročním organizováním literární soutěže pro děti udržovat, připomínat a šířit humanitní ideje pana prezidenta Masaryka,“* popsala Jindřiška Nevyjelová.

Činnost Masarykova demokratického hnutí i čerstvé nositelky Ceny Prahy 1 ocenila i místostarostka pro školství Eva Špačková. *„Zvláště v dnešní době je tato práce velmi záslužná,“* reagovala místostarostka a rovněž bývalá učitelka, která profesní kolegyni ocenění předala.

Velký ohlas v zaplněné Brožíkové síni vzbudila třetí držitelka Ceny Prahy 1, v pětaosmdesáti letech stále činná stenografka Jarmila Kopečková. Ta už od roku 1993 pořizuje stenografické záznamy jednání zastupitelstva Prahy 1. *„Vzhledem k tomu, že obvykle trvají čtrnáct až sedmnáct hodin, je to od paní Kopečkové opravdu úctyhodný výkon. Je nejen pracovitá, ale i velmi pečlivá a spolehlivá,“* vyzdvihl předávající 1. místostarosta Petr Burgr.

Posledním ze čtveřice oceněných osobností první městské části je významný teolog, filozof a sociolog, profesor Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, katolický kněz a držitel celé řady mezinárodních uznání Tomáš Halík. *„Je moc milé, když člověk po tolika letech zaznamená uznání i doma, navíc v místě, kde žije a působí. Děkuji. Moc si toho vážím,“* reagoval s úsměvem Tomáš Halík v narážce na to, že ocenění za práci a schopnost otevřeně prezentovat své názory a propojovat lidi různých vyznání získává především v zahraničí.

Předání Ceny Prahy 1 v Brožíkově síni Staroměstské radnice moderoval Alexander Hemala a hudebně ho doprovodil chlapecký pěvecký sbor Bruncvík. V průběhu předávání byly navíc průběžně promítány medailonky jednotlivých oceněných osobností. ■

Text: (red)
Foto: Jaroslav Tatek

Není reálné, že auta přestanou jezdit a všichni přesednou na kola

Konec léta a první část podzimu poznamenala v centru poměrně nepřehledná dopravní situace, která komplikovala pohyb MHD, motoristů, ale i chodců. O dopravě v naší městské části jsme si povídali s Richardem Burešem, radním pro dopravu, životní prostředí, úklid a informatiku.

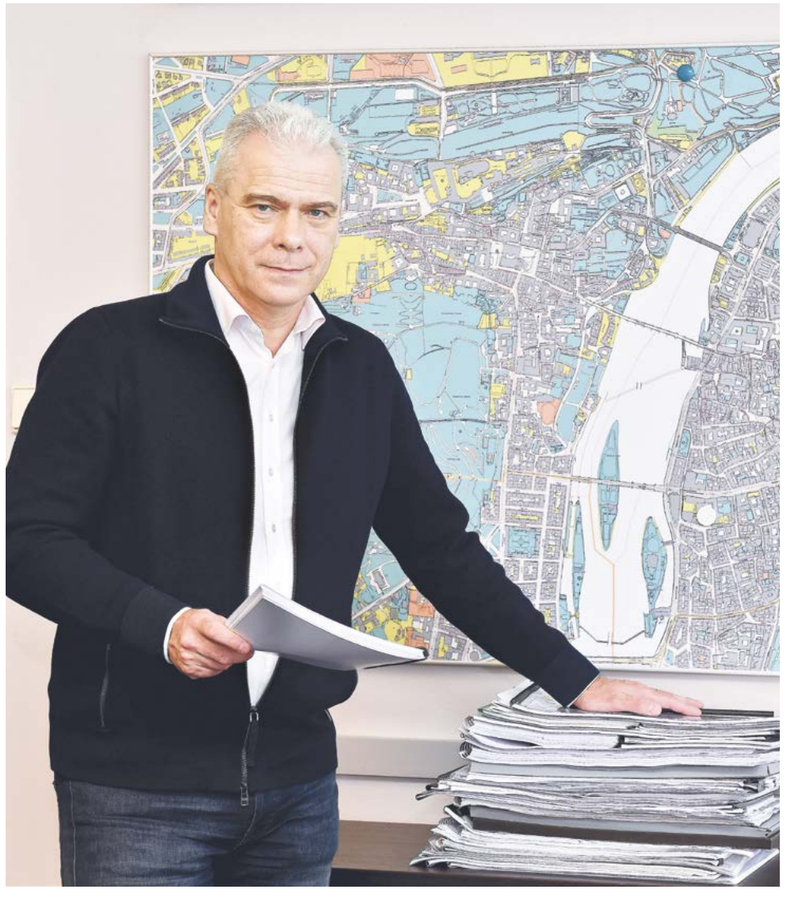

Co bylo příčinou dopravního zmatku, který se spustil počátkem září?
Kromě mnoha probíhajících omezení došlo první školní den bez jakékoli informace od Magistrátu hl. m. Prahy k otočení směru provozu v ulici Národní. Kvůli opravě mostu přes Divadelní ulici byl původně možný výjezd z lokality, ale najednou a bez varování došlo ke změně a dalo se pouze vjíždět dovnitř. Auta se pak na Národní hromadila, byly zablokované i tramvaje a kolaps se šířil do širokého okolí. Je to jeden z mnoha příkladů, kdy selhává koordinace mezi magistrátem a námi. Někdy se o uzavírkách dozvíme těsně před jejich realizací, někdy vůbec. Dopravní situace v Praze se nejen proto obecně stále zhoršuje.

Čím si to vysvětlujete?
Důvodem je celkový pohled a dopravní politika magistrátu. Jde o konflikt názorů. My se chceme také zbavit zbytné tranzitní dopravy, ale magistrát dělá záměrně kroky, které zhoršují průjezdnost komunikací, a dochází tak ke kumulaci aut. Dopravě neprospívá zužování či redukce počtu průjezdných pruhů na úkor cyklopruhů nebo rozšiřování chodníků tam, kde chodci stejně moc nechodí.

Karlovo náměstí je sice už Praha 2, ale rozsáhlé opravy a změny mají citelný dopad i na situaci v Praze 1.
Dopad na naše občany to má obrovský. Jakákoli změna v dopravě i mimo naši městskou část, která způsobí snížení odlivu aut, dopravní situaci výrazně ovlivňuje. V rámci revitalizace Karlova náměstí se citelně snížil počet a šířka pruhů. Ulice se pak ucpávají a zpomaluje se i tramvajová doprava. Všichni chceme limitovat zbytný tranzit, máme zde ale ulice, které řidiči využívají, když potřebují vyjet ven z Prahy, nebo přejet z jedné městské části do jiné. Jakékoli změny na těchto trasách, které by měly rychle a plynule odbavovat auta směrem pryč, způsobují jejich hromadění v centru města.

Hodně se mluví o tom, že magistrálu, Smetanovo nábřeží a Malou Stranu využívají řidiči jako tranzit. Je to skutečně tak?
Nikoli. Magistrála není už roky tranzitní komunikací pro mimopražské, ale slouží pro přesun lidí mezi městskými částmi. V souvislosti se Smetanovým nábřežím magistrát tvrdil, že tam jezdí osmdesát procent tranzitu a dvacet procent místních. Nechali jsme si udělat vlastní průzkum a zjistili jsme, že opak je pravdou. Většina aut má v daném místě cíl. Neprojíždějí, prostě tam jedou. Od března je pak na Smetanově nábřeží zábor v místě a tvaru budoucí tramvajové zastávky. Magistrát tvrdil, že zřízení zastávky bez omezení aut není možné. My jsme dokázali, že to půjde a zastávka Karlovy lázně, kterou chystáme už roky, může fungovat společně s projíždějícími auty. Tramvaje problém nemají už nyní a díky synchronizaci semaforů se tramvajová doprava dále zrychlí.

Proč je na hlavních dopravních tepnách snižován počet pruhů pro vozidla?
Jak už jsem zmínil na začátku, důvodem je střet myšlenkových přístupů. Já se narodil a žiji v Praze, která je jedním z nejhezčích a nejbezpečnějších měst. Vím, že má jednu z nejlepších MHD na světě a je to oproti jiným čisté město. Zároveň vím, že existují věci, které je potřeba zlepšovat. A pak jsou tady politici, kteří si myslí, že je všechno špatně a že se všechno musí změnit, zrušit či kompletně předělat. A na magistrátu panuje myšlenka, že čím hůře pro auta, tím bude situace v Praze lepší. Není reálné, že auta přestanou jezdit a všichni přesednou na kola. Někdy mám pocit, že se Praha stala, obrazně řečeno, laboratoří šíleného vědce. Podle mě je třeba akceptovat nárůst počtu aut, hledat další možné zkvalitnění MHD, snažit se udržet dopravu plynulou, zajistit dostatek parkovišť a dokončit oba okruhy.

Jak bude naše městská část postupovat, aby se situace pro chodce a motoristy zlepšila?
Ve spolupráci s ostatními městskými částmi budeme nadále vyvíjet tlak na magistrát. Velké dopravní stavby a opatření musí být v jeho kompetenci. U těch menších by měl ale více naslouchat městským částem. Přece jen, každá z nich má více zkušeností a znalostí o svém území. Například zmiňovaný problém s Národní jsme rychle vyřešili my. Upravili jsme značky v Jungmannově ulici a umožnili lidem odjíždět tudy. Doprava se uklidnila okamžitě. Kdyby se o věcech komunikovalo, mohlo by vše být řešeno v předstihu, koordinovaně a lépe.

Pojďme k dalšímu problému, a to jsou takzvané sdílené koloběžky, kola…
Koloběžky, to je věčný boj. V loňském roce jsme ty pohozené začali odklízet, ale přišla na nás policie. Právně vzato je koloběžka klasický dopravní prostředek, jehož uživatel musí dodržovat všechny předpisy. Už se ale nehledí na to, jestli někdo pod pláštíkem sdílení a podpory ekologické dopravy rozjel svůj tvrdý byznys a zneužívá k němu veřejný prostor bez povolení a zpoplatnění.

Co může Praha 1 dělat?
Podařilo se nám historicky prosadit možnost zákazu koloběžek na Královské cestě. V této lokalitě můžeme kdykoli požádat TSK, aby značky zákazu vyvěsila. Plošně ale nemůžeme jejich provoz dále omezovat.

Turistů ubylo, ale koloběžky se stále často povalují v místech, kudy například chodí nevidomí občané…
Vím, že je to problém nejen pro seniory a nevidomé. Připravujeme místa pro parkování koloběžek a kol pět metrů od přechodu pro chodce. Tam podle vyhlášky nesmí parkovat auta. Dohodli jsme se, že právě zde vytvoříme parkovací místa. Místa se postupně vyznačují a v okamžiku, kdy bude většina hotová, nebudeme dále tolerovat odkládání koloběžek jinde. Sdělíme to provozovatelům, a pokud je pak najdeme jinde, budeme je odvážet na jedno sběrné místo.

A co jízda po chodníku?
Kolo ani koloběžka tam nesmí jezdit nikdy. Je to přestupek a je to navíc nebezpečné. Mě minulý týden srazil turista vážící přes sto kilo a závodící s pěti dalšími, a to na chodníku. Nedovedu si představit, kdyby namísto mě trefil nějaké dítě nebo seniora. To musí přestat, ale bez pomoci městské policie to nepůjde. Tu ovšem řídí magistrát, ne my. ■

Text: (red)
Foto: Jaroslav Tatek

Den otevřených dveří v Řásnovce 2

Objevení gotických studen, problém s kanalizační sítí či nedostatečně podepřené základové zdi. Všechny tyto problémy objevili stavebníci během rekonstrukce mateřské školy Řásnovka 2. Právě z těchto důvodů byly stavební práce pozdrženy. I proto se místostarostka Eva Špačková, radní Richard Bureš a další zástupci MČ Praha 1 sešli s rodiči a současný stav rekonstrukce jim představili. *„Chceme rodiče zapojit a konzultovat s nimi nastalou situaci i to, jestli školku otevřít v plánovaném termínu 1. ledna 2022 s tím, že bude fungovat v omezeném režimu,“* uvedla místostarostka Eva Špačková. Druhou možností je naopak termín spuštění výuky posunout až na 1. březen příštího roku, aby mateřinka mohla hned od počátku fungovat plnohodnotně. *„Záleží nám na potřebách jednotlivých rodin, a tak věřím, že společně dojdeme k rozhodnutí, které uspokojí všechny,“* uzavřela Eva Špačková. ■

Text a foto: Jan Petříš

Do školy přírodě v Janově tentokrát vyrazili ředitelé škol

Malebný areál Školy v přírodě v Janově nad Nisou (ŠVP) navštívily už tisíce spokojených dětí převážně z Prahy 1. Strávily tu nejen školu v přírodě, ale také lyžařské kurzy, adaptační pobyty, letní soustředění a tábory. Od léta je ŠVP nově příspěvkovou organizací městské části. Minulý měsíc měla ale trochu jiné osazenstvo. Pracovní setkání si tu dali ředitelé základních škol v Praze 1.

„Pravidelně se s nimi, společně s vedoucí odboru školství, scházíme. Radíme se o nových doporučeních a nařízeních ministerstev školství a zdravotnictví ohledně výuky, sdělujeme si stavy žáků, kantorů a tříd v karanténě. Dovídáme se, jak školy zvládají běžnou a souběžně distanční výuku. Probíráme návrhy na investiční akce a mnoho dalšího,“ vysvětlila Eva Špačková, místostarostka pro oblast školství. *„Tentokrát jsme je ale pozvali na výjezdní zasedání do místa, kam jinak posílají své žáky na pobyty,“* dodala.

Ředitelé škol se důkladně seznámili nejen s provozem areálu a s plány na jeho další rozvoj, ale i s novým ředitelem areálu Romanem Mühlem. Od jeho nástupu si radnice slibuje ještě výraznější zapojení areálu do vzdělávacího procesu škol. Jejich ředitelé se tak na místě mohli přesvědčit, jak dobře je tu o děti postaráno. *„Doufám, že se už konečně dočkáme toho, že ustanou opoziční útoky, které bez znalosti věci a legislativy zaměřují školu v přírodě, která se řídí přísnými pravidly, za ‚rekreační zařízení´ a výběrové řízení vedené renomovanými odborníky, včetně České školní inspekce, popisují jako ‚nevydařený konkurz´,“* reagovala místostarostka Eva Špačková. Doplnila také, že objekt lze v termínech neobsazených školami využívat většími skupinami seniorů, členů odborů, spolků a dalších organizací z Prahy 1. Zájemci se mohou hlásit radničnímu odboru školství anebo Středisku sociálních služeb. ■

Text: (mh)

Začala rozsáhlá rekonstrukce základní školy Vojtěšská

Opravy, modernizace, dostavby, komplexní rekonstrukce, to je v případě mateřských a základních škol v Praze 1 nikdy nekončící příběh. Na radnici je má na starosti místostarostka pro oblast školství Eva Špačková. V plném proudu jsou nyní například stavební práce v areálu mateřské školy (MŠ) v Řásnovce, na začátku října pak začala rozsáhlá rekonstrukce historické budovy základní školy (ZŠ) Vojtěšská.

Rozsáhlá oprava více než sto let starého objektu základní školy ve Vojtěšské ulici bude probíhat za provozu do podzimu příštího roku. Obecní pokladnu vyjde zhruba na šedesát milionů korun. Škola díky ní získá novou střechu, krovy, okna a také fasádu. Městská část musí po celou dobu počítat s přísným dohledem památkářů. Příkladem je už nyní velmi složité jednání o podobě oken školy. *„Památkáři trvají na tom, aby se původní okna repasovala. My ale máme odborné posouzení od několika truhlářských firem, které tvrdí, že jakmile do oken ‚sáhnou‘, tak se rozpadnou. Chtěli jsme to proto řešit věrnými replikami oken. A o tom nyní s památkáři jednáme,“* upozornila Eva Špačková. Dodala nicméně, že zájmem radnice Prahy 1 je, aby oprava vzácného objektu byla provedena šetrně a velmi kvalitně. *„Udržíme její ráz, jsme si vědomi, jak důležitou roli má v komplexu dalších historických budov v okolí Pštrossovy ulice,“* dodala. ■

Text: Milan Hulínský

Po stopách plcha velkého

Předškoláci z mateřinky v Hellichově ulici se v polovině října zúčastnili zábavné výpravy po Petříně. Postupně objevovali nové zvířecí sousedy včetně nám již dobře známého plcha velkého. Na konci stezky čekal na děti dokonce poklad. Dopoledne plné zábavy si s mateřinkami užila i místostarostka Eva Špačková.

„Jsem ráda, že nám vyšlo počasí, a děti si tak mohly tento skvělý outdoorový program užít naplno,“ prohlásila místostarostka s úsměvem. Po celé stezce se účastníci nezdokonalovali pouze v přírodních vědách. Celá hra totiž měla také společensko-dějepisný přesah. Kromě zvířecí říše poznaly děti také hrdiny, jako byl například sir Nicolas Winton.

Děti budou z naučných vycházek a cest po Petříně malovat také obrázky a jejich nejlepší díla budou od 22. listopadu do 4. prosince vystavena ve Werichově vile. Akci pořádá Femancipation, z.s. a Petřínská iniciativa ve spolupráci s Werichovou vilou. ■

Text a foto: Jan Petříš

Zleva Petr Pecka, Pavel Ganišin, Přemysl Dvořák, Dana Bartáková, Eva Kvisová, Lenka Homoláčová, Jaromír Galban

Oddělení hospodářské správy: Nejen provoz úřadu, logistika a vánoční výzdoba

Také jste někdy přemýšleli o tom, jak fungují úřady? Lépe řečeno, jak úřady hospodaří? Nahlédněme pod pokličku toho, jak to vypadá na úřadu Prahy 1. Oddělení hospodářské správy, vedené Přemyslem Dvořákem, zajišťuje chod celé budovy ve Vodičkově 18 a mnoho dalších věcí. S jakým rozpočtem pracuje? Kam až zasahuje jeho agenda či kolik lidí zaměstnává? To vše se dozvíte v tomto článku.

Úřad Prahy 1, sedmipatrový dům ve Vodičkově ulici, zaměstnává stovky lidí. Aby vše správně fungovalo, potřebují dokonalé pracovní podmínky. I proto je tu Oddělení hospodářské správy. Kolik tak může vlastně stát roční provoz takové budovy a dalších objektů městské části? *„Operujeme s ročním rozpočtem kolem padesáti milionů korun,“* říká vedoucí oddělení Přemysl Dvořák. Přijde vám to hodně? Věřte, že velká část těchto peněz míří pouze na energie, a tedy to nejzákladnější, co je k provozu úřadu potřeba.

Zbylé finance pak míří do všech segmentů, které si pod provozováním úřadu dokážete představit. Údržba nebo zajištění bezpečnosti je samozřejmostí. Ale také nákup nutných kancelářských potřeb, které se zde pochopitelně hojně využívají. Nemůžeme každopádně zapomenout ani na opravy všeho druhu. *„Nejčastěji řešíme opravy drobnějšího charakteru, které jsou v takto velkých prostorech relativně frekventovanou záležitostí,“* popisuje Dvořák.

Administrativa a logistika

Veškerá uvedená agenda je samozřejmě úzce propojena s administrativou. Všechny smlouvy, faktury a další dokumenty je nutné nejprve důkladně zpracovat a po jejich uzavření také patřičně archivovat. *„Přesně na to máme u nás na úřadu online systém, který práci při archivaci smluv výrazně ulehčuje. Nevyužívá jej jen naše oddělení, ale i další útvary v rámci Úřadu MČ Praha 1,“* vysvětluje vedoucí oddělení.

Nelze opomenout ani logistiku, kterou také zajišťuje Oddělení hospodářské správy. „Flotila“ Prahy 1 čítá tři vozidla, z toho dva osobní automobily a jednu dodávku. *„O logistiku se nám stará hlavně Jaromír Galban, kterého pravidelně vídáte za volantem našich vozidel,“* říká Přemysl Dvořák. V rámci logistiky oddělení pochopitelně poskytuje podporu i dalším odborům a zaměstnancům Prahy 1. *„Když se kupříkladu pořádá Dětský den, dopravu potřebných věcí zajišťujeme my,“* doplňuje vedoucí. Spektrum zaměstnanců je zde tedy skutečně pestré. Kromě zmíněné logistiky se tady setkáte s technickými a bezpečnostními pracovníky, rozpočtáři a řadou dalších. Kromě těchto zaměstnanců má Praha 1 nasmlouvané i další pracovníky v rámci specializovaných soukromých firem. Například zaměstnanci ostrahy v pasáži ve Vodičkově jsou z externí firmy. Podobně tomu tak je i u úklidových služeb.

Vánoční výzdoba

Ano, už se to blíží. Vánoce tu budou za necelé dva měsíce a Praha 1 se na toto období již pečlivě chystá. A kdo jiný by měl mít na starost vánoční výzdobu než právě toto oddělení. *„Pravidelně zdobíme řadu ulic a také rozsvěcujeme vánoční stromy na Kampě a dalších místech,“* popisuje Dvořák. Výzdoba, ačkoli se to nemusí zdát, je nesmírně náročná a hlavně nákladná záležitost. *„Pravidelně vypisujeme výběrové řízení, kde samozřejmě rozhoduje cena a také kvalita dodaných vizualizací. Letos bychom vánoční výzdobu chtěli oživit, aby skutečně dávala najevo, že jsme metropole jednadvacátého století,“* dodává Přemysl Dvořák. Pražané tak letos mají o důvod víc těšit se na vánoční svátky. Tak až budete například na Kampě, Kozím plácku anebo Petrském náměstí u rozsvěcování stromku, vzpomeňte si na to, že za tou krásou se skrývá práce lidí, kteří pro náš úřad dýchají celý rok. I přesto, že jejich práce je nejvíce vidět právě o svátcích. ■

Text: Jan Petříš
Foto: Jaroslav Tatek
Vizualizace: Archiv Prahy 1

Střed Prahy trápí koncentrace nízkoprahových center

Přetíženost kontaktních center pro vyloučené osoby je vážná. Opakovaně na to upozorňuje Praha 1 a přidávají se i další městské části. Několikrát jsme vás podrobně informovali o problémech Vrchlického sadů a jejich okolí, dále o společné deklaraci první, druhé a páté městské části a nyní se naše městská část snaží, aby hlavní město při plánování budoucí podoby sociálních služeb zaměřených zejména na lidi bez domova a uživatele drog zvolilo jednotné a komplexní řešení.

Společná deklarace centrálních městských částí

Městské části Praha 1, 2 a 5 v září uzavřely společnou desetibodovou deklaraci, která vyzvala vedení hlavního města k okamžité reakci. Nízkoprahová zařízení jsou přetížená a počet problémových osob díky koncentraci nízkoprahovek v centru Prahy narůstá. Ať už jde o drogově závislé (situace v Praze 1 se díky efektivní spolupráci radnice s Policií ČR výrazně zlepšila), bezdomovce či další problémové osoby.

Tato deklarace mimo jiné obsahovala také požadavek na přísné a efektivní postihování osob, které problémy způsobují dlouhodobě a opakovaně. Tito lidé totiž způsobují určitou izolaci občanů zmíněných městských částí, kteří se z pochopitelných důvodů vyhýbají konkrétním lokalitám ve veřejném prostoru.

Deklarace mj. formulovala mnohokrát opakovaný požadavek na decentralizaci nízkoprahových zařízení, který dlouhodobě zaznívá z úst odborníků, samotných pracovníků nízkoprahových center, vedení městských částí i občanů. A přidala i další požadavek na jednoznačné zlepšení komunikace magistrátu s vedeními jednotlivých městských částí.

Připomínky k novému magistrátnímu plánu

Magistrát hlavního města Prahy předložil k připomínkám materiál Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb na území hlavního města Prahy na období 2022–2024 (SPRSS), který má určit strategii v oblasti podpory sociálních služeb pro obyvatele, tedy včetně osob bez domova a uživatelů návykových látek. Součástí dokumentu jsou i vize do roku 2034.

Praha 1 k němu vypracovala připomínky. Jejich součástí bylo mj. opětovné zdůraznění vážnosti situace v oblasti nízkoprahových zařízení, která jsou soustředěna v centru. Obavy určitě vyvolala následující formulace v návrhu strategického dokumentu: „…zajistit vznik nových nízkoprahových denních center, lokálně navazujících na ‚Bulhara‘ “.

„Stávající nízkoprahová denní centra pro osoby bez domova jsou pod velikým náporem a s přicházející zimou lze očekávat tlak ještě větší. Je třeba rozšířit jejich síť i mimo centrální části Prahy,“ upozornil Ladislav Varga, vedoucí Odboru sociálních věcí a zdravotnictví Úřadu MČ Praha 1. Cílové skupiny musí být podle námitek první městské části rozvrstveny rovnoměrně. *„Toto není jen v zájmu občanů, ale i těchto zařízení a jejich klientů, protože ve vytíženějších lokalitách logicky klesá efektivita daných služeb, což je zejména v případě drogově závislých problém,“* doplnil vedoucí odboru.

Hygienicko-ošetřovatelské stanice, s jejichž vznikem magistrátní vize počítá do roku 2034, by se podle Vargy měly začít objevovat již daleko dříve, a nikoli v horizontu třinácti let. *„Tohle je příliš vzdálená budoucnost, byť problematiku budování takových zařízení chápu. Tyto stanice by měly být zaneseny v konkrétních magistrátních opatřeních do roku 2024. Samozřejmě stále platí to, že stanice mají být rovnoměrně rozvrstveny v rámci celé Prahy,“* reagoval Ladislav Varga. Zároveň dodal, že doufá, že tyto stanice budou fungovat jako doplněk některé ze stávajících sociálních služeb definovaných v zákonu o sociálních službách. Předejde se tak například nejasnostem při jejich financování.

V návrhu SPRSS je také zmínka o tzv. aplikačních místnostech. V této souvislosti Praha 1 upozornila na to, že vybudování takových míst naráží na platnou legislativu. *„Obecně lze říci, že držení drog je v České republice nelegální v případě jakéhokoli množství. Proto je de iure nemožné aplikační místnosti zřídit,“* varoval Ladislav Varga.

Praha 1 se ve svých připomínkách zároveň pozastavila nad informací v návrhu SPRSS, že je v našem hlavním městě 150 000 osob, které kvůli svým závislostem potřebují profesionální adiktologickou pomoc. *„Na základě našich podkladů, byť omezených, považujeme toto číslo za přemrštěné. I z logického hlediska je problém uvěřit, že je takto fatálně postižen téměř každý osmý občan Prahy, od kojenců po seniory,“* řekl vedoucí radničního odboru sociálních věcí a zdravotnictví. První městská část proto v rámci veřejného připomínkového řízení navrhla prověření zdroje uvedených informací i metodiky zpracování dat. ■

Text: (red)
Ilustrační fota: Jaroslav Tatek

Místní parlament

Rubrika určená pro názory a sdělení politických uskupení zastupitelstva Prahy 1

Praha 1 Sobě

Airbnb v bytech by mohlo skončit, jenže…

Centrum Prahy má problém s byty. Mnohé neslouží k trvalému bydlení rezidentů, ani k přechodnému bydlení například studentů, nýbrž se v nich střídají skupinky turistů, kteří si na pár dnů přijedou prohlédnout Prahu. Anebo se na pár nocí opít. Trpí tím zejména sousedé, kteří se nemohou vyspat. Sekundárně tím trpíme vlastně všichni: vzrůstajícími cenami bytů a vylidňováním města.

Zázrakem se zjevilo řešení: stavební úřad dal jednomu majiteli pokutu za užívání bytu v rozporu s kolaudací. Lví podíl na tom má spolek Snesitelné bydlení s Ing. Městeckým, který tuto kauzu inicioval, vyargumentoval, obstaral důkazy a po několika letech práce uspěl. Dle tohoto precedentu lze byt, který je trvale obydlen, užívat doplňkově i k ubytovávání turistů. Nelze však byt užívat výlučně a dlouhodobě pouze k ubytovávání. Sdílené ubytování tedy ano, ovšem kdo by si chtěl udělat z bytu nebo bytového domu regulérní hotel, musí si vyřídit rekolaudaci. A splnit třeba přísnější požární předpisy.

Současné vedení Prahy 1 precedent přivítalo, pochlubilo se jím (zamlčelo přitom roli pana Městeckého, jehož navíc vyloučilo z výboru zabývajícího se mj. krátkodobým se ubytovávám) a… dál nic. Navrhli jsme tedy na zastupitelstvu zmapovat, kde všude dochází ke zneužívání bytů, a systematicky to nahlašovat stavebnímu úřadu. Současní vládci se tím ovšem odmítli vůbec zabývat. Prý stačí dát na internet pevnou linku sekretářky onoho výboru, aby si lidé mohli postěžovat. Žádná snaha o systémové řešení, žádná vlastní iniciativa.

Řeší vedení Prahy 1 příliš mnoho svých kšeftíků, takže nemá čas na vyřešení tohoto klíčového problému pro udržení života ve městě? Anebo si nechce pohněvat vlivné podnikatele (jako například paní Tykač), kteří skoupili mnoho bytů a jejichž investice je ohrožena?

Problém nezmizí, neodpracuje-li se jeho řešení.

Tým PRAHA 1 SOBĚ
praha1@prahasobe.cz

ODS

Praha 1 volila Spolu

Naši milí spoluobčané, dovolte, abychom poděkovali všem, kteří na Praze 1 přišli k volbám a zvláště těm, kteří se vyslovili pro změnu a svůj hlas dali koalici SPOLU. Těší nás, že vás v Praze 1 bylo více než 47 procent, což byl nejlepší výsledek mezi velkými městskými částmi. Děkujeme vám za důvěru. Vysoký volební zisk při vysoké volební účasti je skutečně zavazující. Máme naději, že již brzy budeme moci začít realizovat změnu politického stylu, pro kterou se většina občanů celé ČR vyslovila.

Stojí za připomenutí, že změna politického stylu se netýká jenom vlády a parlamentu. Pobouřilo nás neetické chování politického subjektu Praha (1) Sobě, jehož členové ve dnech voleb přímo před volebními místnostmi sbírali podpisy, aby mohli opět kandidovat na podzim příštího roku na magistrát či na Praze 1. Mnozí z vás nám psali a telefonovali, že se jim takové jednání nelíbí. Někteří lidé dokonce potvrdili, že lidé od stánků PS s nimi chtěli mluvit i celostátní politice, což může být v rozporu s volebním zákonem.

Museli jsme nakonec pouze konstatovat, že takové chování je vrcholně neetické. A nepobouřilo pouze nás, například podle právničky Hany Marvanové šlo dokonce o obcházení zákona. Policie ale nakonec usoudila, že podle nich zákon agitující zástupci PS neporušili, proto ani nezasahovala. Podivné praktiky PS tak musíme řešit tou nejefektivnější cestou, která je k dispozici: porazit je v příštích komunálních volbách.

Tyto vítězné volby byly prvním krokem k nápravě poměrů v naší zemi. Cesta k ní bude dlouhá a určitě nebude jednoduchá. Pro nás z voleb ale plyne důležité ponaučení: spolupráce všech, kteří mají dobré úmysly, má cenu. A stejně tak má cenu čelit všem, kteří svěřené obci či celé zemi především škodí.

Eva Špačková,
Antonín Berdych

Pirátská strana

Odvolání Ing. Městeckého z Výboru proti vylidňování centra považuji za špatné. Pana inženýra jsem jako odborníka do výboru doporučil. Připravoval účinná řešení už za mého místostarostování. Zeptal jsem se pana inženýra Městeckého, předsedy spolku Snesitelné bydlení:

Na jednání zastupitelstva nešetřila předsedkyně Výboru paní Bronislava Sitár Baboráková (ANO) kritikou vaší osoby, když předkládala návrh na vaše odvolání. Co bylo skutečným důvodem vašeho odvolání?

Neochota situaci opravdu řešit. Úsměvné bylo, jak koaliční členové hovořili o nekolegialitě a netahání za jeden provaz. Nemám problém spolupracovat s kýmkoli, kdo chce situaci skutečně řešit a vyřešit. Se členy výboru delegovanými současnou koalicí (ANO, ODS, TOP, MCTŽ) smysluplně spolupracovat nelze. Výbor utratil statisíce a výsledek nula. To jsem veřejně kritizoval, a to nemohlo skončit jinak než mým odvoláním. Výbor vyplýtval spoustu energie na hledání zástupných řešení, než aby jasně deklaroval, že poskytování ubytovacích služeb v bytech je nelegální a v tomto duchu konal. Vývoj mi dal za pravdu a magistrát HMP bude platné zákony vymáhat.

Jako člen Výboru jste rozporoval i „úspěch“ paní předsedkyně, když její SVJ vyhrálo soudní spor o tom, že SVJ může ve svých stanovách zakázat provozování Airbnb v domě.

Nemůže. Spolek Snesitelné bydlení to tvrdí dlouhodobě. Jedinou cestou je vymáhání platných zákonů, které provozování hotelových služeb v bytech neumožňují.

O co by měla MČ Praha 1 prvořadě usilovat?

Na základě pravomocného rozhodnutí, že byt není hotelový pokoj, podávat podněty na stavební úřad. Kdyby výbor neodmítl můj návrh z února 2020, mohl dnes existovat ucelený přehled bytů, kde je či bylo poskytování nelegálních ubytovacích služeb realizováno.

Děkuji za odpovědi i za vaši práci,
Pavel Nazarský

My, co tady žijeme

Když na Žofíně zasednou k svému jednání zastupitelé Prahy 1, až na nepatrné výjimky takové jednání vždy řídí starosta. Tak to ovšem vypadá jen na první pohled. Někdy máme pocit, že opoziční zastupitelé propadli magickému kouzlu otáčející se kamery, která stojí uprostřed sálu na stojanu a snímá, tedy přenáší na sociální sítě každého, kdo se přihlásí o slovo, a to je jemu přiděleno. Výsledkem je, že vše se sděluje několikrát a jednání trvá taky sedmnáct hodin. Abychom byli adresní, prozradíme, že se jedná především o zastupitelky a zastupitele zvolených za Piráty a Praha 1 Sobě. Zkráceně populisty. Jejich posedlost sebe prezentací má jednu velkou výhodu. Občané, kteří se zajímají o život v Praze 1, mají možnost si udělat obrázek, co tato dvě uskupení nabízejí. Příkladem může být poslední jednání zastupitelstva, kdy jsme projednávali připomínky k připravované novelizaci vyhlášky omezující konzumaci alkoholu na veřejnosti. Vedeni nutností omezovat, jak je to jen možné, hulákající skupiny opilých cizinců, jsme navrhli plošný zákaz pití alkoholu po dobu nočního klidu. Tedy od 22:00 do 6:00 hodin. Toto se netýká těch, kteří si cestou z divadla sednou na skleničku vína do povolených předzahrádek. Populisté najednou spustili, jaké je to omezování osobní svobody. Korunu diskuzi nasadil Pavel Čižinský (bratr starosty Prahy 7), když prohlásil, že nemůžeme omezovat lidi, kteří si chtějí v parku vypít lahev vína. Jak by vypadaly parky podle našich populistů? Na kraji každé zeleně na území Prahy 1 bude umístěna pojízdná veterinární ambulance, kde budou z pacek venčených psů vyndavány střepy z rozbitých lahví. My, co v Praze 1 žijeme, toto nechceme a taky se chceme v klidu v noci vyspat.

MCTŽ

TOP 09 Praha 1

Vážení přátelé,
za TOP 09 Praha 1 a koalici SPOLU vám chceme z celého srdce poděkovat za vaši podporu. Na Praze 1 se nám podařilo získat **47, 28 %**. Je to neuvěřitelný výsledek. Bez vás bychom to nezvládli.

Slíbili jsme vám změnu. A hodláme ji přinést.

Zavázali jsme se, že uděláme tuhle zemi lepší a vy jste do nás vložili svou důvěru, kterou nechceme zklamat.

Ubezpečuji vás, že od voleb jsme nepromarnili jediný den a intenzivně pracujeme, abychom doladili dohodu na tom, co a jak budeme ve vládě prosazovat.

Obrovská energie se přeměnila v sílu, která naši zemi opět přimkne ke společnosti svobodných, vyspělých a demokratických států bez oligarchy v jejím čele.

Prahu 1 dáme do pořádku. Ne všechno se dá vyřešit jenom z radnice Prahy 1 nebo pomocí Magistrátu. Některé záležitosti vyžadují podporu Poslanecké sněmovny. Nastal čas pracovat. Další témata v této rubrice se budou týkat výhradně naší aktivity pro **zlepšení Prahy 1**.

Držte nám palce, a ještě jednou **děkujeme za podporu**. Vážíme si toho!

Giancarlo Lamberti,
předseda TOP 09 Praha 1

Hnutí ANO

Nikdy jsem si nemyslel, že udělám to, co právě činím.

To byl nadpis mého příspěvku na FB Praha číslo 1. A apel zněl jasně.

V případě, že bude odvolán pan Bodeček z funkce předsedy kontrolního výboru Prahy 1, bude se jednat o hanebný akt, který nemá obdoby.

Neznám mnoho tak pracovitých lidí, co se snaží najít vždy tu skutečnou pravdu. Kontrolní výbor je veden řádně a není jediný rozumný důvod na tom cokoli měnit.

Dle mých informací se totiž v té naší Matičce Stověžaté dějí prapodivné kejkle a divnosti.

Stále více nabírám dojmu, že otěže všehorozhodování si uzurpovala vrchnost z Prahy 7 a naši hrdí Bukanýři se dostali do role Sobí juniorky (polopaticky Praze vládne Praha Sobě a Piráti už jen plní, co jim na očích vidí).

Kdo v posledních letech zastavil dopravu v Praze? Kdo zavinil houkající sanitky, kdy jde o vteřiny mezi životem a smrtí, stojící bezmocně v kolonách Prahy? Kdo realizuje miliardové zakázky šité na míru?

Nebudu spekulovat, kdy se to zlomilo a kdy si chlapci a holky od zkřížených pařátů začali plnit deníčky úkoly od bratří PS, ale odvolání jednoho zlobivého Piráta je logické vyústění pravidel doby. Rozšlapal jsi Pavlovi bábovičky, nepochopil jsi zadání úkolů, tak to prásknu bráchovi. A ten nařídí tvým spolubratřím, ať ti dají po čuni.

Kde jsou TA počáteční velká hesla, kde je TO přesvědčení, že za pravdu se budem bít, i kdyby nám měli škuner potopit?

Je TO pryč. A zbyla jen ta vzpomínka na čestná výběrová řízení, na spravedlivé obsazování velitelů městských firem, na průhledná jednání zastupitelstev, prostě hraní na pravdu.

A tady jeden plavčík se k té PRAVDĚ pročte, prostuduje, věnuje hodiny a hodiny svého času. Ale není to v souladu se zadáním Sobí party holešovických bratří, tak je ho potřeba utopiti ve Vltavě. On to totiž všechno dozajista dělá na objednávku tajemných sil koalice, Ryvoly, a možná že by se Biden nebo Putin našel.

Ne, David Bodeček je člověk, který má rád pravdu a je mu jedno, jestli se mýlí Petr nebo Pavel! Padni, komu padni. Pravda je jenom jedna a msta je věc odporná.

S přáním Dej Bůh štěstí,
Vojtěch Ryvola

Zelená pro Jedničku

Starosta má řešení bezdomovectví: rád by vyvážel nepřizpůsobivé šupem za město

Máme rok 2021 a starostové tří městských částí Praha 1, 2 a 5 zcela vážně podepisují žádost o znovuzavedení zákona o policejním postrku neboli „šupu“. Proč je to špatně?

Tento historický právní institut pocházející z c. k. monarchie byl zrušen v roce 1950. Policejním postrkem se posílaly do domovské obce osoby práce se štítící, tuláci, prostě řečeno s našimi starosty osoby se závadovým chováním. Našim předkům připadalo opatření postrku spravedlivé, protože bylo vyváženo právem domovským, tedy právem postrkovaného člověka, aby se o něj jeho rodná obec postarala. Tzv. chudobince a obecní pastoušky stály tehdejší obce nemálo peněz.

Naše civilizace se mezitím přes určité peripetie (nacismus, komunismus) trochu vyvinula, chceme žít v demokratickém právním státě, kde jsou všem zaručeny svobody pohybu a pobytu. Protože existují tyto svobody, nemůže existovat domovské právo. Za trestný čin může uložit trest zákazu pobytu soud. Odsouzený však nesmí být vykázán z obce, v níž má trvalý pobyt.

V letech 2013–2017 prosadila poslanecká sněmovna přes nesouhlas vlády, senátu i prezidenta do přestupkového zákona sankci zákazu pobytu za přestupky. Takže zakazovat pobyt mohl nejen soud, ale i obec za opakovaný přestupek (dvakrát a ven). Nejspíš to bylo neústavní a naštěstí se to po čtyřech letech zrušilo.

Na ochranu před toxikomanií, výtržnictvím a vandalismem zákony máme. Taky máme celou vědu kolem terénní práce a řadu odborně připravených organizací, které se ucházejí o veřejné prostředky, aby terénní práci mohly dělat.

Snad zrovna Praha 1 s miliardovým rozpočtem má na víc, než je c. a k. „šup“, navíc nehumánně zostřený skutečností, že na odsunuté lidi nikde nečeká jejich domovská obec s otevřenou pastouškou.

Zelená pro Jedničku

Milan Škoda se synem Martinem

FotoŠkoda: Učíme lidi lásce k fotografii

Letos je to již třicet let od chvíle, kdy sympatický a energický Milan Škoda otevřel svoji první prodejnu s fotoaparáty. Za tuto dlouhou dobu se v jeho firmě změnilo mnoho věcí, ale vášeň pro umění fotografie zůstává stejná. O příběhu, jak z malinkého obchůdku vytvořit úspěšný a v oboru oceňovaný byznys, se společně s jedním ze svých synů Martinem pan Škoda rozpovídal pro magazín JEDNA.

V roce 1991 začínal s obchodem v Jindřišské ulici. Zažil pak ještě dvě stěhování, než se v roce 2002 usídlil v krásném Paláci Langhans ve Vodičkově ulici. Prodeji fotoaparátů se věnoval už dvacet let před revolucí v prodejně Foto-Kino, tehdejším státním podniku Drobné zboží Praha. *„Po roce 1989 jsem začal postupně skupovat sortiment potřebný k otevření vlastní prodejny. V Jindřišské ulici jsme dlouho nevydrželi a záhy přišlo stěhování do Lucerny, kde jsem prodejnu dlouhá léta rozšiřoval,“* vzpomíná Milan Škoda.

Jeho synové, kteří společně s ním dnes firmu vedou, začínali ve FotoŠkoda od píky. *„Pamatuji si, že jsem začínal s barevnými cedulkami s názvy produktů a jejich cenami,“* říká Martin Škoda, který je dnes společně se svým bratrem Štěpánem ve vedení firmy. V podnikání mysleli vždy o krok dopředu, a tak již v roce 1997 spustili první verzi internetových stránek. *„Tehdy jsme dali na doporučení našich japonských dodavatelů,“* popisuje Martin. *„Popravdě řečeno jsme tehdy ani nevěděli, co to internet je,“* usmívá se jeho otec.

Rok 2002 byl zásadním milníkem pro tehdy již výrazně prosperující firmu: stěhování do Paláce Langhans. Navázali na jeho fotografickou tradici. Už v roce 1880 zde existoval ateliér, který navštěvovala řada významných osobností. Komunistický režim nechal cenné sbírky v padesátých letech zlikvidovat. Během rekonstrukce pod vedením architekta Ladislava Lábuse v letech 1998 až 2000 stavebníci objevili dvě skříně s více než 9000 negativy z Galerie osobností.

A jaká je současnost dnes již rodinného podniku? *„Naše služby se postupně rozšiřují. Kromě běžného prodeje nabízíme i bazarový a samozřejmě servis. Dále můžeme zmínit náš fotoateliér či kurzy fotografování,“* vyjmenovává bohatý výčet služeb Martin Škoda. Dá se tedy říct, že současná nabídka dosahuje svého maxima? *„To určitě ne. Covid nám třeba dost omezil možnosti ateliéru. Tam máme určitě spoustu způsobů, jak se zlepšovat,“* podotýká Milan Škoda.

Velkou popularitu mají nepochybně i kurzy fotografování. *„Vždy jsem chtěl, aby obchod měl nějaký přesah. Aby si člověk nemyslel, že když si koupí ten nejdražší foťák, bude automaticky dělat ty nejlepší fotky. I proto je třeba učit lidi lásce k fotografii a kurzy jsou k tomu výborný nástroj,“* říká Škoda starší. *„K lásce vedeme i naše zaměstnance. Máme tady několik příkladů, kdy se z laických nadšenců staly chodící encyklopedie,“* dodává syn Martin. Více než sedmdesát stálých zaměstnanců a k tomu desítky brigádníků. To je velikost současného dobře promazaného soukolí jménem FotoŠkoda, kterému nelze přát nic jiného než další úspěchy. ■

Text: Jan Petříš
Foto: Petr Našic

Luboš Forejt: Cestování jako droga

O zajímavé lidi v Praze 1 není nouze. To, že člověk s pozoruhodným příběhem může bydlet hned vedle vás, dokládá osobnost Luboše Forejta (82). Usměvavý pán, který žije svůj život skutečně naplno. Pochází z Radnic z Plzeňského kraje, ale většinu svého života strávil v hlavním městě. Během pracovního života zažil počátky toho, čemu dnes říkáme marketing. Pomáhal totiž s propagací při otevření a následném provozu obchodního domu Máj. Po revoluci se věnoval psaní různých publikací a cestování. Za život procestoval téměř osmdesát zemí, což mu i při dnešních možnostech může závidět skoro každý velký cestovatel. A právě o cestování si budeme v tomto krátkém rozhovoru povídat.

Hned po revoluci jste se rozhodl vrhnout do cestování. Jakou destinaci jste navštívil jako první a jaké konkrétní země máte doposud ve svém cestovatelském deníku?
První opravdu velká cesta mířila do USA, což bylo i trochu symbolické v souvislosti s pádem železné opony. Další destinace pak přibývaly a zastavily se na čísle pětasedmdesát. Patří k nim místa blízká, ale i exotické země. Asie, Amerika, Afrika i Evropa, tam všude jsem byl.

Měl byste pro naše čtenáře nějaké cestovatelské rady? Jak se třeba dá na takové cesty ušetřit?
Pokud je pro vás cestování priorita, vždy se dá nějaká koruna ušetřit. Jelikož mám státní zkoušku z německého jazyka, přivydělával jsem si na cesty jako průvodce. Třeba mladí dnes mohou chodit jednoduše na brigády. Co se týče samotného plánování cest, tak mám jednu zásadní radu. Buďte minimalisti. Není třeba s sebou tahat desítky věcí. Vždyť i oblečení si můžete na místě vyprat.

Vás asi nelákaly hromadné zájezdy se skupinou dalších turistů...
Cestovat samostatně má jednu nespornou výhodu. Je to jen a jen o vás. Nikomu a ničemu se nemusíte přizpůsobovat. Nebudu však tvrdit, že jsem nikdy nevyužil nabídku cestovní agentury. Když jedete do zemí, kde panuje vysoká kriminalita nebo nemáte šanci se domluvit, je individuální turistika podle mého názoru nebezpečná. Taková jižní Amerika tomu budiž názorným příkladem.

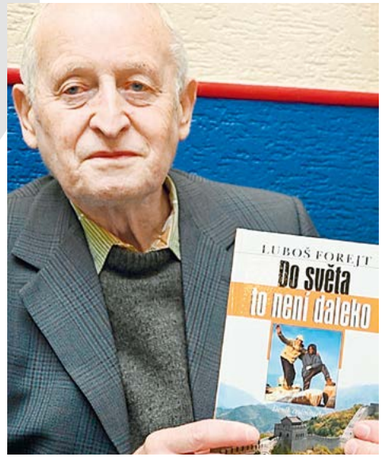

Luboš Forejt
Narodil se v roce 1939. Od roku 1972 žije v Praze 1. Je autorem celkem deseti knih, z toho pěti z oblasti humoru a satiry, dále psychologického a sci-fi románu, dvou cestopisů a pohádek. Spolupracoval například s Jiřím Winterem Nepraktou. Četné reportáže mu vyšly v celostátních denících (Zemědělské noviny, Železničář, Deník, Právo atd.). Spatřil všech novodobých sedm divů světa. Ve věku šestašedesáti let zdolal pětitisícovku Mount Kenyu.

Jaké země si naopak můžete skutečně užít o samotě?
Mohu jednoznačně doporučit Japonsko. Zakoupil jsem si Railpass (neomezená čtrnáctidenní jízdenka na vysokorychlostní vlaky Šinkanzen, pozn. red.) a procestoval jsem díky ní všechny japonské ostrovy. Výhoda této jízdenky je, že vám zajistí nejen možnost neomezeně se přepravovat, ale také máte ve vlacích rezervované místo většinou u okénka. Japonsko je úžasná země a využít tento způsob dopravy je naprosto ideální.

Vlaky jsou tedy podle vás ideální způsob přepravy?
Jednoznačně. Například i velkou část Evropy dokážete procestovat vlakem. Je to pohodlné a v mnoha případech i ekonomické. Určitě tím nezavrhuji leteckou dopravu, bez které se samozřejmě do vzdálených destinací nedostanete.

Dokázal byste na základě svých zkušeností určit nějakou vzdálenou zemi, která je nám kulturně blízko?
To je velice složité. Asijská kultura je nám třeba velice vzdálená. V jihovýchodní Asii jsou lidé milí a ochotní vám s čímkoli pomoct. To je aspekt, který v Evropě příliš nepozoruji. Když už bych měl odpovědět na vaši otázku, tak bych asi řekl Island. Ten je přeci jen geograficky dále od české kotliny, a přesto jsou zde lidé naší mentalitě velmi blízko.

Máte na svém seznamu ještě nějakou zemi, kterou byste rád navštívil?
Věk nezastavíte a na žádné velké dálky už to nevidím. Z těch bližších zemí bych rád ještě řádně procestoval Polsko. To si myslím, že určitě ještě přijde na řadu. A samozřejmě i cestování po Česku se seniory z Prahy 1 má něco do sebe. Vždyť u nás je také krásně! ■

Text: Jan Petříš
Foto: Petr Našic

Marko Čermák: Muž s romantickou duší

Při setkání s Marko Čermákem, držitelem letošní Ceny Prahy 1, lze těžko věřit, že má tento legendární kreslíř, tramp a hudebník zapsán v občanském průkazu rok narození 1940. Vitalitu a životní energii mu dodává příroda, které je oddaný celý svůj život a ta mu jeho věrnost evidentně vrací.

Čermákova hudební kariéra je spojena zejména se skupinou Greenhorns, která musela během působení na hudební scéně používat také název Zelenáči. Skupinu v roce 1965 založil s dalšími kreslíři Josefem Šimkem a Janem Vyčítalem. *„Když jsme jezdili na tramp s osadou Hejkalů, jako muzikanti jsme cítili, že láska k romantice jde právě i přes písně a objevili jsme americké, kanadské a australské lidové, které jsme přidali ke starým trampským a začali je hrát. V tu dobu jsem už miloval také banjo a vznikli Greenhorns,“* popisuje svoje hudební začátky Marko Čermák. Ten je v hudebním světě uznávaný právě jako významný představitel a inovátor hry na pětistrunné banjo na našem území. Toho si všimli i za velkou louží a v roce 2007 získal jako první Čech prestižní ocenění od Americké bluegrassové asociace za přínos k rozšíření tohoto hudebního nástroje, hudebního stylu bluegrass a country na českém území. Hudební kariéru však ani nyní nepověsil na hřebík. Kromě kratšího působení v uskupení White Stars má již třicet pět let kapelu Paběrky. *„Ačkoli máme problémy, které přináší náš věk, věřím, že ještě nekončíme a slunce nad naší muzikou ještě nezapadá,“* těší se na další hudební léta Marko Čermák.

Ty, které třeba nezasáhla jeho hudební tvorba, nemohla rozhodně minout tvorba výtvarná. Od roku 1968, kdy redakce Junáka vypsala konkurz na kreslíře, ve kterém si ho vybral Jaroslav Foglar, totiž pokračoval v kresbě komiksu o Rychlých šípech, jež miloval už jako kluk. *„Když Rychlé šípy vycházely v roce 1948 a 1949, tak mi je táta kupoval a já je hltal a netrpělivě čekal na každé další vydání,“* vzpomíná na osudové setkání s tímto dílem. Marko Čermák kromě osmdesáti nových příběhů Rychlých šípů nakreslil také komiksové knihy pod názvem Stínadla se bouří a Záhada hlavolamu. *„V době, kdy jsem začal tyto příběhy malovat, jsem bydlel na Valdštejnském náměstí a Prahu 1 jsem miloval. Na tomto místě jsem nakreslil všechny příběhy Rychlých šípů, navíc u kostela svatého Jakuba najdete v dlažbě zkřížené sekery, toto místo jsem objevil a prohlásil za Stínadla,“* odrývá legendu stále tvůrčí Marko Čermák, do jehož díla patří také nejdéle vycházející český kreslený seriál Modrá Pětka. ■

Text: Martin Bačkovský
Foto: Jaroslav Tatek

Poselství o lidské odvaze i malosti

V říjnu proběhl v Literární kavárně Academia křest knihy Jiřího Padevěta Kronika protektorátu. S autorem a zároveň ředitelem nakladatelství a knihkupectví Academia jsme si povídali především o ní.

Přináší vaše kniha nový pohled na dobu protektorátu?
Nenazval bych to novým pohledem, ale jistě přináší informace v takové struktuře, která snad povede čtenáře k zamyšlení nad řadou souvislostí a nad paradoxy této děsivé doby.

Která z kapitol si zaslouží největší pozornost?
Možná to bude znít pyšně, ale pozornost si zaslouží celá kniha. Prakticky na každé stránce najdete příběhy lidí, kteří obstáli, i těch, kteří selhali. Je potom na čtenáři, jak s tímto poselstvím o lidské odvaze i malosti naloží ve své mysli.

Podpis mnichovské dohody a postupný zánik našeho svobodného státu poznamenal navždy naši národní povahu. Jaké nejhorší chování jste zaznamenal při hledání pramenů a naopak, jaké nejlidštější vás mile oslovilo?
Za nejhorší chování by většina z nás jistě jako první označila vyložené zrady například Karla Čurdy, Jaroslava Nachtmanna, Václava Kindla nebo Emanuela Moravce. Byť sám netuším, jak bych obstál, osobně považuji za nejhorší odvrácení zraku ve chvíli, kdy váš soused nebo přítel dostane předvolání k transportu do Terezína. Nejsem si jist, zda mne v protektorátní realitě něco oslovilo vyloženě mile. V každém případě moje úcta patří tisícům lidí, kteří pozvedli zbraň, ale také těm, kteří, nebo spíše které, jim u toho vařily, zajišťovaly nocleh a praly košile.

Při slavnostním křtu jste zmínil, že kniha obsahuje i méně známé ukázky všedního života doby. Co vás nejvíce zaujalo?
Jako člověka z knižního oboru mne samozřejmě nejvíce zajímalo, kdy vyšla jaká kniha, ale také třeba kdy měl premiéru jaký film. Pozoruhodné je, že do roku 1940 vycházela řada knih, které lze jistě označit jako národ povzbuzující nebo dokonce vlastenecké.

Na čem pracujete nyní?
Jednak na knize povídek, která zřejmě vyjde pod názvem Rok 1945, a na pokračování Kroniky protektorátu, na Kronice třetí republiky.

Text: Michaela Bittner Hochmanová
Foto: Soňa Pokorná

Soutěž o knihu: Znáte Prahu 1?

Milí čtenáři,
i tentokrát jsme pro vás připravili pravidelnou soutěž, v níž si můžete otestovat svůj pozorovací talent.
V každém čísle najdete jednu fotografii domu nebo jeho průčelí. Vaším úkolem bude uhádnout, co je to za dům a ve které ulici se nachází. Napovíme vám, že tato fotografie byla zveřejněna na sociální síti Praha 1 Online v rámci příspěvků o pravidelných procházkách. Správné odpovědi můžete posílat do 15. 11. na **redakce@praha1.cz**. Výherce se už teď může těšit na knihu.

Správná odpověď z minulého čísla:
Na fotografii byl secesní dům U sv. Jiří v Pařížské ulici 15. Výhercem se stal Martin Charvát. V redakci, v oddělení vnějších vztahů, Vodičkova, na něj čeká knížka z nakladatelství Academia Všechny moje toulky, kterou napsal Jindřich Vacek. Blahopřejeme! ■

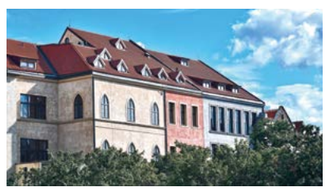

Foto: Jaroslav Tatek

Backyard: Nejen oděvy a šperky od profesionálních designérů

Praha 1 se stává skutečně rájem obchodů s módou od českých návrhářů. Obchod Backyard na Kozím plácku je dalším důkazem, že se umíme oblékat stylově a záleží nám na kvalitě i originalitě. Navštivte prodejnu a přesvědčte se o tom sami.

Profesionální obsluha vám dobře poradí

Backyard sdružuje pod taktovkou Kristýny K. české profesionální designéry, a tak máte jistotu, že tady nenaleznete produkt, který by nebyl prvotřídní po všech stránkách. V nabídce jsou šperky, oděvy, tašky a další doplňky. Každý z desítek návrhářů drží svou originální designovou linii, což je zárukou toho, že si každý vybere.

Sortiment je určený převážně dámám, ale i pánové si tu najdou to své. Například elegantní batoh, brašnu či peněženku. A navíc brýle, ve kterých se neztratíte.

A na závěr to nejlepší. V Backyardu se můžete s designéry i setkat. Funguje tu totiž dílna, kde někteří z nich působí. Můžete se tak o svém vytouženém módním kousku dozvědět ještě daleko více. A to rozhodně stojí za to. Příjemné prostředí, profesionální a erudovaná obsluha společně s perfektním produktem dávají dohromady kombinaci, které zkrátka nelze odolat. ■

Otevřeno je pondělí až sobota 11:00–19:00 hodin a každý den právě vás přivítá jiný designér. (Backyard, U Obecního dvora 2, Staré Město, www.back-yard.cz).

Text: Jan Petříš
Foto: Petr Našic

Dabov Specialty Coffee: Káva je umění

Už vám nestačí dávat si prvotřídní kávu pouze ve vaší oblíbené kavárně? Chcete si vyrobit a vychutnat dokonalý šálek i v pohodlí vašeho domova? V tom případě je tu pro vás Dabov Specialty Coffee! Ochutnejte a odneste si domů zrnka té nejvybranější kávy ze všech koutů světa.

Iliyana Chabaranska

Dabov není kavárna. Je to showroom té nejkvalitnější kávy. Ostatně celá filozofie podniku je postavena na tom, že lidé si mohou kvalitní produkt odnést domů.

Kromě kávy tady můžete koupit vše, co pro její přípravu potřebujete. Se vším vám ochotně poradí paní Iliyana Chabaranska, která, stejně jako majitel provozovny Jordan Dabov, je původem z Bulharska. Pan Dabov má k Praze velmi blízko. Na pražské konzervatoři totiž vystudoval hru na jazzovou trubku a stal se významným trumpetistou. Svůj vztah ke kávě si začal nacházet postupně. Od zapsání do prvního baristického kurzu uplynula již řada let. Za tu dobu se stal nejdříve certifikovaným trenérem baristů, aby se z něj následně stal renomovaný porotce v mezinárodních baristických soutěžích.

Na trumpetistu z Pražské konzervatoře je to úctyhodný výkon, nemyslíte? Rozhodně se neváhejte zastavit v prodejně v Perlové 4, kde pochopíte, že káva je prostě umění. ■

Otevřeno je pondělí až pátek 8:30–18:00 hodin, v sobotu 10:00–16:00 hodin. (Dabov Specialty Coffee Prague 1, www.dabov.coffee.cz).

Text: Jan Petříš
Foto: Petr Našic

Kaple ve Vojanových sadech

V dnešním dílu seriálu Místa víry se projdeme po Vojanových sadech a navštívíme tři kaple, které se zde nacházejí. Jsou to kaple svaté Terezie z Avily, kaple svatého Eliáše a kaple svatého Jana Nepomuckého.

Vojanovy sady jsou považovány za nejstarší zahradu v Praze. Založeny byly v sedmnáctém století jako součást kláštera karmelitek. Zahrada nabízí klid na procházky pod korunami vzrostlých stromů nebo posezení u jezírka. Můžete tu také pozorovat pávy, jimiž jsou Vojanovy sady proslulé. Naši pozornost budeme ale věnovat třem kaplím na tomto území, které má ve správě naše městská část.

Kaple sv. Terezie

Kaple svaté Terezie z Avily

Začneme u barokní kaple svaté Terezie z Avily, která pochází z první poloviny osmnáctého století. Byla vystavěna ve tvaru čtverce s vyžlabenými rohy. Není zcela jasné, kdo se podílel na její stavbě, ale mohl to být jak Bartolomeo Scotti, který je doložen jako stavitel konventu kláštera karmelitánek na Malé Straně, tak František Maxmilián Kaňka či spíše František Ignác Prée. Kaple se zachovala bez větších úprav ve své původní podobě. Vnitřní stěny zdobí přemalované fresky údajně Jana Karla Kováře z roku 1745, které iluzivním způsobem nahrazují oltářní architekturu. Kaple byla nazvaná podle svaté Terezie z Avily, zakladatelky řádu karmelitánek, a proto je jasné, proč výzdoba kaple představuje výjevy z jejího života.

Kaple sv. Eliáše

Kaple svatého Eliáše

Tato kaple postavená v letech 1660–1670 rozhodně upoutá hned na první pohled. Fasáda raně barokní stavby v podobě grotty (umělé jeskyně) napodobuje krápníky a spolu se zoomorfní výzdobou (had a žába) pokrývá celou stavbu. Výjimku tvoří kamenné ostění vchodu, nad kterým můžete obdivovat znak karmelitánů na podkladu císařské orlice. Také půdorys objektu je zajímavý, blíží se tvaru latinského kříže, a to díky vykrojeným nárožím. V interiéru jsou krásné štukové krápníky, kameny, mušle, zrcadélka nebo kusy barevných skel. Na stropě si můžete prohlédnout pět oválných výjevů z legendy proroka Eliáše od neznámého autora. V roce 1663 zde byla pohřbena zakladatelka pražského karmelitského kláštera, ctihodná Matka M. Elekta. Její přirozeně mumifikované tělo je dnes vystaveno v kostele svatého Beneditka na Hradčanech.

Výklenková kaple svatého Jana Nepomuckého

Součástí ohradní zdi dnešních Vojanových sadů je barokní výklenková kaple s vyhlídkovou terasou. Zřejmě vznikla přímo při výstavbě zdi ve druhé polovině sedmnáctého století. Dříve byla uvnitř socha svatého Jan Nepomuckého stojící na rybě od Ignáce Františka Platzera z roku 1749. Dnes ji zde bohužel nenajdete, je umístěna v Galerii hl. m. Prahy. V bočním výklenku jsou dveře na schodiště na vyhlídkovou terasu, ze které se otevírá krásný výhled na Vojanovy sady a Malou Stranu. Běžně je veřejnosti nepřístupná, ale pokud sem zavítáte během Dnů evropského dědictví, budete moci tento nádherný výhled obdivovat. Určitě toho využijte. ■

Text: Petra Pekařová
Foto: Petr Našic

Kaple sv. Nepomuckého

Malostranský horor nejen pro otrlé

Bylo krátce po čtvrté odpoledne, sobota 6. srpna 1870, když výběrčí potravní daně Josef Holzath objevil asi tři sta kroků od posledního domu na Pohořelci podezřelý pytel. Když ho rozvázal, spatřil ženský trup a „dvě přes sebe složené ruce“.

„Dvě ženské osoby s nůší“ byly mezi druhou a třetí odpoledne spatřeny nedaleko Pohořelce

Od hrůzného nálezu uplynuly dva dny, když si strážník Jan Vejvoda na pravidelné obchůzce podél Vltavy všiml čehosi zvláštního. Odbočil z cesty a udělal několik kroků mezi stromy. V křoví pod letenským svahem, jen nedaleko občanské plovárny, objevil *„lidskou hlavu zabalenou v hadry a dvě lidské nohy oděné v bílé punčochy a botky.“* Tak alespoň popsala strážníkův nález žaloba.

O identitě zavražděné nemohlo být pochyb. Jednalo se o Rebeku Humpolcovou z Břehové ulice pohřešovanou od čtvrtečního odpoledne.

Historie s klíčem

Vyšetřovatelům bylo od počátku jasné, že pachatele úděsného činu musí hledat mezi klienty ženy, jež se – dle žaloby – živila jako prostřednice *„v peněžních obchodech a při půjčkách, jejichž obnos v čas, kdy došla jejich platnost, obyčejně sama vybírala“*. Jinými slovy, zprostředkovávala kontakt a peněžní obchody mezi těmi, kteří na vysoký úrok peníze půjčovali a těmi, kdo půjčit potřebovali.

Důležité svědectví poskytla dcera Rebeky Humpolcové. Vypověděla, že když se v osudný den, tedy 4. srpna 1870, vrátila matka domů na oběd, hovořila o své dopolední návštěvě na Malé Straně, konkrétně ve Valdštejnské ulici u jisté Cecílie Ševčíkové, jež jí měla zaplatit splátku ve výši patnácti zlatých. Nemohla však najít klíč od zásuvky, a tak slíbila, že do dvou hodin Humpolcové peníze sama přinese. *„Matce se celá historie s klíčem nějak nezdála,“* vypravovala dál dcera, *„podezírala Ševčíkovou, že peníze ve skutečnosti nemá. Ale rozhodla se počkat.“*

Když Ševčíková ve slíbeném čase nedorazila, odešla Rebeka Humpolcová do kavárny U Šturmů na rohu Skořepky a Uhelného trhu. Jako každý jiný den se tu sešla s přítelkyněmi. Před třetí hodinou prohlásila, že musí ještě na Malou Stranu.

Posledním člověkem, který viděl třiašedesátiletou ženu živou, byla jistá Josefa Zalíková. Stalo se tak na Řetězové lávce spojující Staré Město s Malou Stranou. Bylo tři čtvrtě na tři.

Podezřelé ženy s nůší

Kroky vyšetřovatelů teď přirozeně mířily za zmíněnou Cecílií Ševčíkovou do Valdštejnské ulice č. p. 152. Ta rozhodně prohlásila, že svou věřitelku od její dopolední návštěvy neviděla. Jenže mluvila Cecílie Ševčíková pravdu?

Brzy se to začalo vyjasňovat. Policii se přihlásily Kateřina Vedellová a Kateřina Huslová z Pohořelce, které v sobotu 6. srpna 1870 mezi druhou a třetí hodinou odpoledne spatřily *„dvě ženské osoby, kterak ouzkou uličkou od Pohořelce na hradby nesly naplněný na zádech koš, jenž pokryt byl pěknou látkou zeleně květnatou. O deset minut později se pak obě vracely s prázdným již košem.“* Co bylo potom hlavní: *„Svědkyně tyto poznaly Cecílii Ševčíkovou a její matku Annu Paličovou, když předvedeny byly, co tytéž osoby, jež tenkráte viděly.“*

Následovala zevrubná prohlídka přízemního bytu ve Valdštejnské ulici, který Ševčíková se svou matkou obývala. Její výsledky byly víc než průkazné.

V pokoji s vyhlídkou do zahrady objevili vyšetřovatelé stopy krve na nábytku i stěnách. Dále nalezla soudní komise bankovku v hodnotě padesáti zlatých ukrytou za trámem na půdě domu, novou nůši s popruhy na záda a v rouře kamen tobolku, v níž dcery Humpolcové bezpečně poznaly peněženku, kterou měla jejich matka v den vraždy u sebe.

V pondělí 8. srpna byly Cecílie Ševčíková a její matka Anna Paličová zatčeny. Vzápětí se také mladší z žen k vraždě přiznala a podrobně vylíčila události posledních dnů. Bylo to vyprávění pro silné žaludky.

Vražedný plán

Když 4. srpna dopoledne Rebeka Humpolcová v malostranském bytě zjistila, že si splátku neodnese, vyhrožovala Ševčíkové, že vše prozradí jejímu manželovi, který pracoval jako tiskárenský mistr. To Ševčíkovou vyděsilo, protože muž jí kvůli dluhům již dříve vyhrožoval rozvodem, a slíbila, že po obědě přinese dlužnou částku do bytu Humpolcové v Břehové ulici. Věděla, že slovo nedodrží, ale získala alespoň pár hodin odkladu.

Když Rebeka Humpolcová dorazila před třetí hodinou znovu do Valdštejnské ulice, pozvala jí Ševčíková dál. Tvrdila přitom, že peníze má připravené. *„Aby svého hosta něčím zaměstnala, ukázala Humpolcové fotografické album a odešla do kuchyně, kdež uzamkla rychle dvéře a shodila ze sebe svrchní oblek, jejž pověsila na hřebík. Pak chopivši se připravené sekery, přitiskla ji pravou rukou těsně k svému tělu a vrátila se do pokoje.“*

Zavražděná Rebeka Humpolcová bydlela v Břehové ulici

Rebeka Humpolcová odložila právě prohlížené fotografie stranou. Stále však stála čelem k oknu do Fürstenberské zahrady. Neobrátila se dokonce ani v okamžiku, kdy Ševčíková vstoupila do dveří. *„V tu chvíli pozvedla vražednice oběma rukama sekeru vzhůru…“*

Další řádky žaloby připomínají hororové líčení. Aby zamaskovala stopy svého činu, opřela Ševčíková *„mrtvolu o zeď a postavila před ni velkou skříň. Hlavu, která vyčnívala, přikryla starým šatstvem. Pak vzala vodu, písek a umývala podlahu, stoličku, sekeru, zkrátka všecky zakrvácené předměty.“*

Následující den – v pátek 5. srpna 1870 – odešla Cecílie Ševčíková do práce. Mrtvola Rebeky Humpolcové zůstávala stále ukrytá za skříní. Až v sobotu 6. srpna ji kolem deváté ráno objevila matka Ševčíkové a po prvním úleku začala jednat. *„Anna Paličová pokoušela se mrtvolu v pytel vměstnati, ale pytel byl krátký, takže se mrtvola nemohla do něj vejíti. Ženy se proto rozhodly, že oddělí hlavu a nohy od těla. Cecílie přinesla dlouhý nůž, jejž na kachli u kamen dříve nabrousila.“*

Zbývalo odklidit ostatky z bytu. *„Matka vzala nůši se zavázaným pytlem na záda a vyšla s dcerou o půl třetí z domu. Šly po Starých zámeckých schodech, Zámkem (současným areálem Hradu) a dál k hradbám.“* Tam zanechaly pytel v odlehlém zákoutí (v dnešním terénu leželo ono místo na rohu Keplerovy ulice a Hládkova).

Nyní se ještě musely zbavit hlavy a dolních končetin. *„V pět hodin večer obalila Anna Paličová useknuté nohy a hlavu mrtvoly do hadrů a do černého šátku. Matka nesla nohy, Cecílie Ševčíková hlavu v ruční tašce. Zamýšlely zbytky mrtvoly pod Belvederem (Letnou) hodit do vody. Nemohly to však uskutečnit, jelikož zde bylo mnoho lidí. Anna Paličová uložila tedy kusy mrtvoly blízko obecní plovárny na místo, kde pak byly nalezeny.“*

Císařova milost

Proces s Cecílií Ševčíkovou trval pouhé dva dny. O vině obžalované nebylo pochyb. Tribunál ji odsoudil k testu smrti, který – po obvyklé milosti císaře Františka Josefa I. – zmírnil nejvyšší soud monarchie na dvacetiletý žalář. Ten si Cecílie Ševčíková odpykávala v ženské věznici v Řepích u Prahy. Na svobodu vyšla po šestnácti letech začátkem března 1886. V tu chvíli jí bylo osmatřicet let. ■

Text: Dan Hrubý, autor Pražských příběhů
Foto: Archiv Pražských příběhů

V místech, kde k zločinu došlo, stojí dnes novobarokní budova belgického velvyslanectví (Valdštejnská 152/6)

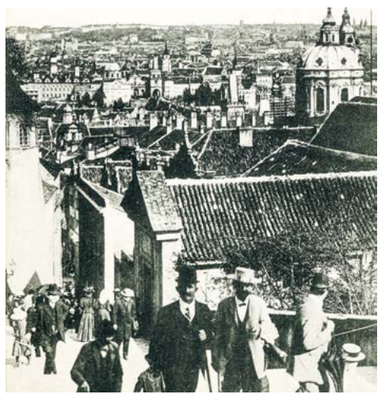

Osudná cesta Cecílie Ševčíkové a její matky Anny Paličové vedla přes Staré zámecké schody

Pražské mordy. Dvě nové knihy Dana Hrubého mapují velké i malé zločiny, které se v Praze odehrály v posledních dekádách monarchie (první díl), respektive v letech první republiky (druhý díl). Sledují pátrání tehdejších detektivů, okolnosti, jež vedly k dopadení pachatelů, avšak zahrnují také případy, které se nikdy nepodařilo objasnit. Pražské mordy situují své vyprávění do konkrétních ulic a domů, takže se čtenář může vypravit v jeho stopách. Oba díly mají dohromady přes 900 stran a obsahují stovky unikátních fotografií.

Objednat je lze přímo u nakladatele na **https://eshop.prazskepribehy.cz/**

Ulice Politických vězňů: Novou energii přinesl happening

Svůj název získala na památku politických vězňů, kteří za nacistické okupace prošli smutně proslulou „Pečkárnou“, původně sídlem banky, v němž měla v oné době ústředí tajná policie gestapo. Tísnivou atmosféru zlomil až po letech humor.

Nejstarší zmínka o této lokalitě připomíná osadu Chudobice, která zaujímala prostor od dnešního horního Václavského náměstí ke kostelu svatého Jindřicha v Jindřišské ulici. Chudobice podle chudých obyvatel, později bohatá a bankami a jinými paláci obdařená oblast. Po založení Nového Města pražského českým králem a římským císařem Karlem IV. byla ulice jmenována Angelova podle Angela z Florencie, zahradníka a lékárníka, jenž založil asi vůbec první botanickou zahradu v místě dnešní hlavní pošty v Jindřišské ulici. Dodával léky, bylinky a dobré rady císařskému dvoru Karla IV. Až do roku 1875 směřovala ulice k městským hradbám, v jejichž místě byly později vybudovány dnešní Vrchlického sady při Hlavním nádraží Praha. Od roku 1757 do roku 1946 nesla ulice pojmenování Bredovská. (viz TAJENKU švédské křížovky na str. 38), královský hejtman Starého Města pražského, získal jméno po svých předcích, kteří přišli do Čech z nizozemského města Bredy v šestnáctém století. V ulici vlastnil dům čp. 936/7, po majitelích byl nazýván Bredovský nebo U Bredů. Z iniciativy císařovny Marie Terezie byl dům v roce 1780 přeměněn na sirotčinec. Současnou podobu domu, jenž byl stavěn pro velkostatkáře Jana Šebka, dal architekt Vojtěch Ignác Ullman. V posledních letech sídlil v domě Ekonomický ústav Československé, později České akademie věd. Název Politických vězňů platí od roku 1946.

Do povědomí širší veřejnosti vstoupila ulice v mnohem pozitivnějších souvislostech až koncem osmdesátých let minulého století. Herečka Bára Štěpánová s Lubošem Rychvalským založili neoficiální protikomunistické hnutí Společnost za veselejší současnost. Skupina v sobě spojovala odpor proti režimu s prvky studentské recese a uměleckého happeningu. Sdružovala hlavně tvořivé a vtipné intelektuály a příslušníky undergroundu. Politický podtext akcí vyjadřovali až karnevalovou formou, za pomoci převleků a rekvizit. Na prvního máje 1989 odpoledne se uskutečnil první happening nazvaný Běh ulicí politických vězňů. Proslulým se stal slogan celé akce Dnes běžíme my za vás, zítra poběžíte vy za nás. O tom, že smích je mocný, zpívali už Voskovec a Werich. A tak co si má totalitní režim počít s humorem? Jak vzpomínala Bára Štěpánová, stoupli si na roh k Petschkovu paláci pod desku s Fučíkovým citátem Lidé, bděte! a běželi dolů k poště v Jindřišské ulici. Po každé akci ještě posílali podpůrné dopisy odsouzeným politickým vězňům a ti je kupodivu většinou dostávali. Potápějící se komunistický režim svoje represivní složky na humor necvičil, a tak si s ním nevěděly rady. V polistopadové době došlo ještě k jednomu podivnému řízení osudu. Svoje poslední sídlo před cestou do zapomnění v nynějších volbách měla v ulici Politických vězňů komunistická strana. ■

Text: Antonín Ederer, Michaela Šulcová
Foto: Jaroslav Tatek

Alfons Mucha: Ilegální přípravy k vydání prvních československých známek

První československá poštovní známka emise Hradčany, Alfons Mucha, č. kat. Pof. 5

Každému z nás je dobře známá dnes již ikonická první československá poštovní známka emise Hradčany od slavného secesního malíře Alfonse Muchy. Podoba této známky se u široké veřejnosti vžila natolik, že dnes představuje obrazový symbol pro celou naši proslulou známkovou tvorbu.

Alfons Mucha

Méně známé jsou okolnosti vzniku známky. V den vzniku Československa 28. října 1918 bylo kromě jiného zapotřebí ustanovit atributy nového státu, jako jsou státní vlajka, nová měna i poštovní známky. Z rozhodnutí prezidia generálního poštovního ředitelství byl Mucha 30. října 1918 prostřednictvím poštovního tajemníka Jaroslava Lešetického pověřen, aby navrhl výplatní, novinové, spěšné a doplatní známky a z toho výplatní známky do čtyřiadvaceti hodin. Alfons Mucha byl s návrhy rychle hotov a my dnes nejen z jeho vzpomínek víme, že myšlenku navrhovat známky pojal mnohem dříve. Alfons Mucha byl v těsném spojení se členy ilegální odbojové skupiny Maffie, jejímž účelem byla podpora zahraničních akcí T. G. Masaryka během první světové války. Byl tedy dobře informován o politickém dění a v době, kdy někteří členové Maffie byli zatýkáni a odsuzováni k trestům smrti, se Mucha ve svém oboru s nadšením prakticky pouštěl k ilegální přípravě přechodu do nové republiky. K Muchovým návrhům se dochovalo několik skic, v případě spěšných známek dvě přímo kreslené do listů kalendáře z roku 1918. Z rozhovoru uveřejněného v časopise Český filatelista 15. 12. 1928 vyplývá, že skicovat začal ještě před vyhlášením samostatnosti: *„Ještě několik dní před převratem byl jsem vyzván dopisem zesnulého Ing. Jar. Šuly, abych připravil návrh známek pro československý stát. Ihned po převratu dostavil se ke mně p. arch. Lešetický v zastoupení poštovní správy a žádal, abych zhotovil návrh na nové známky.“* Že si Alfons Mucha skicoval první náčrty známek s obrysy Hradčan vyplývá i z nedatovaného dopisu jeho manželky Marie: *„Jednoho dne v září po návratu z Prahy nešel do své velké dílny, ale zasedl k oknu v knihovně, kde črtal jakés malé kompozice a na jedné z nich obrysy Hradčan. Na můj dotaz, co to robí, řekl: ‚To jsou takové dobročinné nálepky pro charitu.‘ … Byl radostně vzrušen a já se víc neptala.“* Dnes se pravděpodobně nedozvíme, kdy přesně začal Alfons Mucha vytvářet první kresby ke známkám, ale je jisté, že díky jeho kontaktům s ilegalitou, ale hlavně díky jeho proslulosti a umělecké zručnosti mohly být naše první známky vydány v rekordním čase, omezeny pouze technologickými těžkostmi při počáteční absenci adekvátních tiskařských strojů. *Hradčany* byly vydány 18. prosince 1918, což je shodou okolností i den založení Poštovního muzea, ve kterém je uložena a veřejnosti zpřístupněna výrobní dokumentace od prvních Muchových skic až po aktuálně vydávané poštovní známky. ■

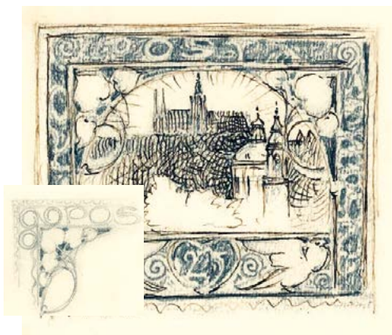

Dochované skici k první československé poštovní známce, Alfons Mucha, 1918

Text: Martin Říha, Poštovní muzeum
Foto: Archiv Poštovního muzea

Jan Hísek: Výstava Údiv větru

Velký červený je Mars, 2020, olej na plátně, 210x190 cm

Malíř, grafik, kreslíř a ilustrátor, jehož tvorba se odehrává stranou rychlých proměn a současného českého umění. Má za sebou spoustu výstav, své obdivovatele i sběratele. Nyní si jeho díla můžete prohlédnout do 12. listopadu ve Dvorak Sec Gallery v Dlouhé ulici 5 na Starém Městě. S Janem Híškem jsme si povídali o jeho životě a tvorbě, ale i o Praze 1.

Honzo, jak dlouho žiješ na Starém Městě?
Narodil jsem se zde, v Jakubské ulici. Ten dům už ale nestojí. Kdysi dávno, a možná si to někteří pamatují, ustoupilo pár starých domů stavbě Kotvy. Od šesti let jsem se pak toulal po Praze a měl s rodiči různá bydliště a nyní jsem se znovu, skoro do stejného místa, přestěhoval. Centrum Prahy se v mé mysli usadilo nejvíc. Ovlivnila mne krása kostelů, soch, mostů, všechny procházky s maminkou na Petřín, což byla cesta do velké přírody. Zapsalo se do mne tátovo intenzivní ilustrování atlasů květin, zvířat, ptáků… Dětství se nejvíce ukotvilo jako niterné zřídlo inspirací a návrat před dvěma lety přímo do téměř stejného místa jej opět otevřel.

Pokus se nám přiblížit výstavu ve Dvorak Sec Gallery…
Mám rád symboly. Údiv větru, tak se má výstava jmenuje. Symbolický název pro plynutí a nemožnost ukotvení času, pro utváření vztahů mezi bytostmi a krajinami, pro tajemné vibrace mezi nimi. Bílé vynechané úseky v malbě dávají nahlédnout do kosmu, který je za plátnem. Určují prostor pro vlastní fantazii.

Kde jsi hledal inspiraci a kde ji stále hledáš?
Obrazy a kresby právě ukazují návrat a následnou radost z přesunu z bývalého bydliště na Smíchově na Staré Město. Jsou to práce posledních tří let. Covidové uzavření v novém domově a náhlé ticho mi připomínalo mé dětství na stejném místě. Nejdříve jsem byl nadšen z uvolnění a vyjadřoval se nebeskou a mořskou modří. Následně v beznadějném lockdownu jsem přešel do temnoty červeně a černě. I když podobně monochromně barevná období jsem už měl, v nastalé situaci a místě dostala jinou dynamiku.

Na co se těšíš?
Těším se na tuto výstavu a reakci lidí. Na komentovaná setkání s nimi. Na podzimní slunce, zbarvené listí a klid v povětří. ■

Text: Michaela Bittner Hochmannová
Foto: Petr Našic

Onen svět, 2018, olej na plátně, 200x200 cm

Nové české knihy

Jiří Padevět
Kronika protektorátu

(Academia)

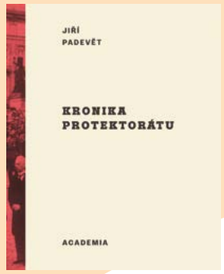

Během šesti let protektorátu se změnily nebo skončily miliony lidských osudů. Někdo zahynul, někdo přišel o blízké či o majetek, někdo našel odvahu a někoho pohltil strach. Kniha zachycuje den po dni události ve státní správě, odboji či kultuře. Kronikovou formou – přesné datum a stručný popis určité události – nabízí přehled o tom, co se tehdy událo. Přináší také syntézu dějin „všedního“ dne protektorátu, když zcela automaticky dává jednotlivé události do souvislostí.

Petr Sagitarius
Pierot, Na krev. Trujkunt 3

(Argo)

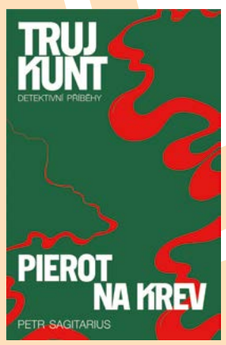

Třetí pokračování detektivních příběhů Trujkunt čtenáře opět zavede do nejvýchodnějšího regionu České republiky vklíněného mezi Těšínské a Moravskoslezské Beskydy na česko-polsko-slovenském Trojmezí. Trujkunt není jen zajímavým místem, kde lidé hovoří originálním nářečím „po naszymu“, je také prostorem, kde dochází k vraždám, které řeší svérázný vyšetřovatel major Roman Saran. Spolu s novou parťačkou Karolínou zvanou Muška pátrá na Třinecku a Jablunkovsku po sériovém vrahovi mladých žen. Ohrožení svých blízkých i kolegů ze strany tamního podsvětí řeší malý spory blonďák tvrdě a nekompromisně. Teče krev…

Lidmila Kábrtová
Čekání na spoušť

(Host)

Román v osmi povídkách rozložených do sedmdesáti let je příběhem míjení. V koncentrované podobě ohledává, jak zdánlivě nedůležitá rozhodnutí jedněch působí na životy druhých a jak se nenápadná událost může dotknout někoho, o kom to vůbec netušíme. Každá z hlavních postav Čekání na spoušť vypráví z vlastní perspektivy, každá se snaží dodat svému příběhu smysl. A přestože nalézání jedněch je často ztrácením druhých, nikdy není pozdě na smíření a odpuštění. Přinejmenším vůči sobě samým.

Adéla Dražanová, Tereza Šupová
Bělorusko na cestě ke svobodě

(Kniha Zlín)

V létě 2020 se v Bělorusku konaly prezidentské volby, ve kterých pošesté zvítězil Alexandr Lukašenko. Výsledky zpochybnila tamní opozice i většina demokratických států, což spustilo sérii protestů žádajících změnu vlády. V rozhovorech promlouvají zástupci několika generací běloruských kritiků režimu, z nichž mnozí zažili represe a vězení. Jejich osudy spolu s pohledem českých novinářů živě vykreslují moderní dějiny této „poslední evropské diktatury“. ■

Pozvánka na nové představení do Divadla v Řeznické:

Věčná milenka Alma Mahlerová

Divadlo, které letos oslaví čtyřicet let své profesionální umělecké činnosti, je scénou s unikátním, blízkým kontaktem s divákem. Nabízí jedinečný a nezaměnitelný repertoár. Prošly jím stovky uměleckých osobností, je jakousi líhní talentů.

Ve své tvorbě pečlivě klade důraz na kvalitu dramatických textů a navrácení váhy slovu. Považuje za důležité udržet moderní, ale nedevalvovaný český divadelní jazyk. Přináší aktuální témata a trendy v celospolečensko-kulturním kontextu, mnoho českých premiér ale inscenuje v netradiční formě a uvádí i významné klasické tituly.

V Divadle v Řeznické se nyní můžete potkat například s Kateřinou Macháčkovou, Lucií Štěpánkovou, Nelou Boudovou, Miroslavem Táborským, Pavlem Římským, Martinem Fingerem a mnoha dalšími.

Dovolujeme si vás pozvat na naši nejnovější inscenaci, která měla českou premiéru 8. října. Jedná se hru francouzského autora Marca Delaruella – Věčná milenka Alma Mahlerová v režii Petera Gábora. V roli Almy se můžete těšit na Radku Fidlerovou a Mášu Málkovou. Gustava Mahlera hraje Ondřej Volejník. Nejbližší reprízy jsou naplánované na 2. a 19. listopadu.

Velká vdova – Alma Mahlerová – Siréna s modrýma očima. Slavná žena slavných mužů a jejich múza. Ovládala je nejen svou krásou, ale i železnou vůlí, inspirovala je, ale i nemilosrdně nutila k tvůrčí práci. Vedla život plný vzrušení, vášně a ctižádostivosti na výsluní slávy velkých umělců. Jaká je skutečná tvář Almy Mahlerové? ■

Text: (red)

Soutěž

o dvě vstupenky na představení Divadla v Řeznické

Ve spolupráci s divadlem jsme pro vás připravili následující otázku. Pokud odpovíte správně a budete mít štěstí, vyhrajete vstupenky na prosincové představení inscenace Věčná milenka Alma Mahlerová.

KOLIK MANŽELŮ MĚLA ALMA MAHLEROVÁ?

Odpovědi můžete posílat do 15. listopadu na **redakce@praha1.cz**.

Divadlo Řeznické

Listopadové akce pro seniory

V LISTOPADU PŘIPRAVUJEME TYTO JEDNORÁZOVÉ AKCE:

■ **Přednáška a beseda:**
Co dělat, když... uzavřu smlouvu
KDY: úterý 9. 11. ve 14:30 hodin
KDE: Klub seniorů Tomáš
PŘIHLÁŠKY: od pondělí 1. 11.

■ **Toulky městem:**
Jan Hus a univerzita
KDY: středa 10. 11. ve 14:00 hodin
KDE: Dozvíte se při registraci
PŘIHLÁŠKY: od úterý 2. 11.
Informace o srazu a případném vstupném při registraci

■ **Tematické vycházky s Martinem:**
Praga a okolí
KDY: úterý 16. 11. ve 14:00 hodin
KDE: Dozvíte se při registraci
PŘIHLÁŠKY: od pondělí 8. 11.
Informace o srazu a případném vstupném při registraci

■ **Recitační odpoledne ve Viole:**
Vzpomínka na školní léta
KDY: středa 24. 11. v 15:00 hodin
KDE: Divadlo Viola
VSTUPENKY: od úterý 9. 11.
Básně Jana Nerudy

■ **Smíchovská průmyslovka třetího věku:**
Další legoroboti
KDY: středa 24. 11. v 15:00 hodin
KDE: Dozvíte se při registraci
PŘIHLÁŠKY: od úterý 9. 11.
Pojďme si sestavit a naprogramovat vlastního robota!

■ **Fórum mladých hraje seniorům**
KDY: čtvrtek 18. 11. ve 14:00 hodin
KDE: Klub seniorů Tomáš
PŘIHLÁŠKY: od čtvrtka 11. 11.
Další z cyklu oblíbených koncertů klasické hudby

■ **Setkání s kulturou:**
Lidové Vánoce v českých a moravských vesnicích
KDY: středa 1. 12. v 15:00 hodin
KDE: Malostranská beseda

VSTUPENKY: od čtvrtka 18. 11. v infocentru Vodičkova 18
Vystoupí Pražské smyčcové duo

■ **Vánoční kutění s Terezou**
KDY: pondělí 29. 11. ve 14:00 hodin
KDE: Klub seniorů Tomáš

Vstup na všechny akce se řídí platnými protiepidemickými pravidly. Na každou akci s sebou mějte certifikát EU COVID-19, tedy potvrzení o platném očkování, o prodělání nemoci nebo o negativním testu na platném formuláři, a dále respirátor nebo certifikovanou nanoroušku. Podrobnosti k protiepidemickým opatřením najdete na plakátku nazvaném Podmínky vstupu.

Pro podrobnosti sledujte nástěnky v klubech seniorů, domech s pečovatelskou službou a v pasáži a infocentru ÚMČ Vodičkova 18 a také webové stránky **www.socialnisluzby-praha1.cz**, kde najdete i praktický kalendář akcí nebo se tu můžete přihlásit k odběru novinek e-mailem.

Přihlašování na akce a další informace:
Tereza Nosková, 607 048 183,
Karolína Schwarzová, 725 397 934 ■

Prosincové seniorské výlety 2021

■ **Pátek, 3. prosince, 9:00**
Vánoční České Budějovice
Na tento výlet se přihlašuje od 16. 11.

■ **Neděle 19. prosince, 8:00**
Vánoční Liberec
Na tento výlet se přihlašuje od 23. 11.

Odjezd autobusu od Rudolfina v ulici 17. listopadu – nově

Výlety jsou organizovány zdarma a pouze pro občany seniorského věku s trvalým bydlištěm na Praze 1 /doprava, návštěva objektů, oběd, služby průvodce, koordinátor výletu/.

Způsob přihlašování:
Pouze osobně přes podatelnu ÚMČ Praha 1, Vodičkova 18. Odhlašování stejným způsobem, popř. telefonicky: 221 097 280, 221 097 300. Pro velký zájem o seniorské výlety sdělujeme, že se senior může přihlásit pouze na 1 výlet v daném měsíci a upřednostněni budou ti, kteří se nezúčastnili minimálně 3 posledních výletů. Ze zdravotně bezpečnostních důvodů si vyhrazujeme, že výletů se mohou zúčastnit pouze senioři očkovaní na COVID-19 nebo s platným PCR testem. Nošení roušek nebo respirátorů se bude řídit podle aktuálně platných bezpečnostních předpisů. Děkujeme za pochopení vzhledem k ostatním seniorům. Senior prokáže očkovací průkaz nebo výsledek platného testu před nástupem do autobusu.
Den před odjezdem výletu je možné zavolat Mgr. Karla Ulma a zeptat se, zda-li se neuvolnilo místo.
V případě naplnění kapacity výletu bude sdělen stav. V případě změny bude každý zúčastněný řádně a včas informován telefonicky. Tímto také žádáme uvést vždy telefonní kontakt, nejlépe mobilní telefon.

Mgr. Karel Ulm, MPA , koordinátor výletů, tel.: 777 161 539 ■

DENNÍ STACIONÁŘ
Středisko sociálních služeb Praha 1

Nechcete již být doma sami? Chodí vaše děti do zaměstnání, vnoučata do školy? Pojďte se zapojit do našich aktivit a buďte mezi námi!

Středisko sociálních služeb Praha 1 nabízí služby Denního stacionáře pro seniory Prahy 1. Služba je nabízena klientům, kteří již nejsou soběstační v oblasti sebeobsluhy z důvodu zdravotního či fyzického omezení, žijí osamoceně nebo v rodinách a postrádají možnost společenského kontaktu. Poskytováním služeb Denního stacionáře chceme pomoci rodinným příslušníkům, kteří o tyto klienty pečují a dochází ještě do zaměstnání nebo z jiných důvodů se dočasně nemohou o klienta postarat v plné míře a celodenně.

Co nabízíme:
- Denní pobyt v přívětivém domácím prostředí
- Individuální přístup ke každému z klientů
- Nejrůznější aktivity dle zájmů klientů
- Využití příjemného prostoru zahrady ve vnitrobloku
- Pomoc těm, kteří již některé činnosti sami nezvládají
- Stravování
- Doprava nebo doprovod na základě dohody

Kde nás najdete: Týnská 17/a, Praha 1, v přízemí Domova s pečovatelskou službou.

Jak budeme mít otevřeno: pondělí–pátek: 8:00–16:00 hod.

Denní stacionář je ambulantní sociální služba. Klienti tedy ráno přicházejí a večer odcházejí domů. Rozsah služeb a potřebné pomoci včetně časového harmonogramu projednáte s vedoucí denního stacionáře. Zájemci z řad seniorů i členové jejich rodin se k nám mohou přijít podívat nebo nás kontaktovat, rádi odpovíme na všechny vaše dotazy.

Kontakt: **Michaela Jandusová**, telefon: 724 021 782, e-mail: **jandusova@socialnisluzbyp1.cz**.

Více informací najdete na webových stránkách Střediska sociálních služeb Praha 1: **www.socialnisluzby-praha1.cz/sluzby/denni-stacionar/** ■

Poradna strážníků

V listopadu si připomínáme den uctění památky všech zemřelých, lidově také Dušičky. V této době více vzpomínáme na ty, s nimiž jsme prožili kus života, které jsme měli rádi a kteří už tady s námi nejsou. Chodíme zapalovat svíčky k hrobům svých blízkých. Zvýšený ruch na hřbitovech ale bohužel vnímají lidé, kteří zde neváhají páchat majetkovou trestnou činnost. Přestože každý rok provádějí strážníci městské policie včetně psovodů a jízdních jednotek zvýšenou kontrolu nejen samotných hřbitovů, ale také jejich okolí, není možné zde zajistit nepřetržitou přítomnost hlídek. Rádi bychom proto apelovali na návštěvníky hřbitovů, obzvláště pak na seniory, aby nepodceňovali toto nebezpečí, byli ostražití a chovali se bezpečně.

S bezpečným chováním se pojí pár preventivních rad:

- Nikdy nechoďte na hřbitovy úplně sami.
- Nenavštěvujte hřbitovy krátce po otevření a krátce před uzavřením objektu.
- Nezůstávejte sami v odlehlých částech zejména rozsáhlejších hřbitovů.
- Nevzdalujte se od svých tašek a kabelek, ve kterých máte osobní věci, doklady, platební karty a hotovost.
- Buďte všímaví ke svému okolí.
- Pokud se na hřbitově děje něco podezřelého, okamžitě to nahlaste policii.
- V automobilech zaparkovaných před hřbitovem nenechávejte žádné cenné věci, kabelky, tašky apod.
- V těchto dnech buďte zvlášť obezřetní i v městských hromadných prostředcích při cestě na hřbitov. Dávejte si pozor na své věci.
- Pokud to není nezbytně nutné, při špatném počasí raději hřbitovy nenavštěvujte.
- Pro případ poškození či zničení náhrobku si pořiďte jeho fotodokumentaci.
- Pořiďte si celkový snímek náhrobku. Vyfotografujte každou jeho část zvlášť – sošky, okrasné kování apod., poznamenejte si jejich rozměry. Zadokumentujte zejména všechny rozlišující znaky těchto předmětů – značka autora, výrobce, vady materiálu apod. Fotografie pietní architektury s popisem uložte na spolehlivé místo pro případné použití. ■

Irena Seifertová, tisková mluvčí,
Městská policie hlavního města Prahy

Poradna hasičů

Minule jsme psali o tom, co je třeba zajistit, abychom mohli používat topení na pevná paliva. Dnes budeme trochu fušovat do řemesla kamnářům a poradíme vám, jak správně vybrat kamna nebo jiné topidlo na pevná paliva.

Na trhu je obrovská nabídka topidel, ale ne každý se v ní dokáže dobře zorientovat. Důležité je vědět, co vlastně od kamen očekáváme: Budeme topit jen občas, nebo pravidelně každý den? Jaký zdroj paliva máme k dispozici? Jak velký je prostor, který budeme vytápět? Z jakého materiálu je vybudovaná stavba? V jakém stavu je komín, pokud ho máme? Jaké jsou naše finanční možnosti a kolik hodláme do nákupu investovat?

Pokud chceme vytápět například chatu postavenou jako rekreační objekt bez kvalitní tepelné izolace, volíme topidlo, které rychle vydá teplo hned po zatopení. K topení se v tomto případě většinou používá dřevo nevalné kvality z okolí nebo zahrady.

Jedná-li se o rekreační zděný objekt, kde mají stěny značnou tepelnou setrvačnost, musíme počítat s tím, že teplo vzniká pomaleji. Minimálně den trvá, než se teplo akumuluje do zdí, které jej potom vydávají. Pořídíme si tedy topidlo o větším výkonu, které umožňuje postupnou regulaci výkonu.

Prodávaná topidla se rozdělují podle různých kritérií. Například podle materiálu použitého na výrobu – ocelový plech, litina, kachle… Dále pak podle druhu používaného paliva. Každá kamna nemohou spalovat cokoli. Některá topidla jsou určena pouze pro dřevo a ze dřeva vyráběné topné produkty a není možné topit v nich uhlím.

Jedním ze základních kritérií je výkon topidla – kolik metrů krychlových je schopné vytopit.

Je dobré přesvědčit se, jaký máte komín a na jaký průměr komínových trub je možné topidlo připojit. Zda se jedná o zadní, nebo horní vývod, nebo je možné obojí napojení.

Zkrátka pokud budete zvažovat koupi nových kamen, je třeba si dobře rozmyslet, co vlastně potřebujete. Nebude vám vadit častěji přikládat? Chcete, aby kamna vydržela hořet třeba celou noc?

Poradit vám může prodejce v obchodě nebo známí, kteří mají s konkrétními kamny zkušenosti. Každopádně vždy je vhodné zvážit všechna pro i proti.

V příštím článku se dozvíte podrobněji, v čem se jednotlivá topidla liší a proč je ten či onen druh výhodnější. Přejeme vám mnoho pohody u kamen či krbu. ■

Za SDH Praha 1 Ing. Vladimír Krištof, starosta SDH

Místopis (viz str. 30)

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ (viz TAJENKU švédské křížovky na str. 38), královský hejtman Starého Města pražského, získal jméno po svých předcích, kteří přišli do Čech z nizozemského města Bredy v 16. století.

Ze správných došlých odpovědí jsme vylosovali jednoho výherce – paní Janu Kubešovou. V redakci, v oddělení vnějších vztahů, Vodičkova 18 na ni čeká knížka 2800 znaků z nakladatelství Academia, kterou napsal Ivan Kraus. Blahopřejeme!

I tentokrát posílejte vyluštěnou tajenku na redakce@praha1.cz, a to do 15. 11.

AUTOR JIRKA KŘÍŽOVKA ZVOLÁNEK	INICIÁLY SPISO-VATELE RAISE	STÁŘÍ	ZNAČKA ASTATU	MĚSTO PERNÍKU	PRAHA 1	SPOR-TOVNÍ KLUB	DOUŠEK	STATEK BEZ LENNÍHO ZÁVAZKU	ČÁST ROKU	PRAHA 1	TECH-NICKÉ SLUŽBY	VĚTNÁ ZKRATKA	NÁŘEČNÉ LAVICE	LIDSKÉ PROCESÍ	IMITACE
SPĚCH					ŘÍČNÍ PEŘEJ					ZOO-LOGICKÉ OZNAČENÍ KRTKA OBECNÉHO					
ČÁST SOU-VISLÉHO TEXTU					BICYKL / SONDA PRO VÝZKU VENUŠE					ZÁČÁTEK ZÁVODU / ZASAŽENÍ CÍLE					
SPZ RYCHNOVA NAD KNĚŽNOU			SPZ ROŽŇAVY / DRUH PAPOUŠKA			PISTOLE / KAROLÍNKA					VNITŘNÍ PROSTOR STATKU / SPZ TEPLIC				
PRAHA 1	INICIÁLY BÁSNÍKA MÁCHY	ADAM DOMÁCKY / ZKRATKA ORGANIZACE					CUKRÁŘSKÝ VÝROBEK / SLOVENSKÁ PÁDOVÁ OTÁZKA					PŘÍPRAVEK NA VANY / ORVANEC			
SPRÁVNÝ NÁZEV HOLUBA VĚJÍŘO-VÉHO								UMĚLECKÝ VÝTVOR / RUSKÉ VESNICE					GORILA / POSTAVA Z OPERY KRÁL ROGER		
TAJENKA															
ZNAČKA HOŘČÍKU			IRSKÁ BOJOVÁ ORGANIZACE / ČÁST RUKY				ZNAČKA ŽEHLIČEK / AFRO-ASIJEC				HUDEBNÍ DIVADLO / DOBŘE			ČERNÁ KÁVA	ŘETĚZEC ČERPACÍCH STANIC
POMŮCKA: BENE; EDRISI; SAP; TALPA; VENĚRA	CITOS-LOVCE UPOZOR-NĚNÍ	SPZ DĚČÍNA / JMÉNO SPISOVATELE PAVLA				ARABSKÉ MUŽSKÉ JMÉNO / OTÁZKA 1. PÁDU				ASIJSKÝ STÁT / SDRUŽENÍ AUTOMO-BILOVÉHO PRŮMYSLU					
ZEMĚ-DĚLSKÝ POZEMEK					LEDOVEC / ŘÍMSKÉ ČÍSLO 49				STARÝ ČLOVĚK / VODNÍ STAVBY						
STOVKY				BĚLO-VESKÁ KYSELKA				MALÁ VANESA							
DRAK				TENISOVÝ ÚDER				BENZÍN OKTANO-VÉHO ČÍSLA 91							

Tajenka z minulého čísla:
LUMBEHO ZAHRADA

Slovo hosta

J. E. Martina Mlinarević, velvyslankyně Bosny a Hercegoviny

Můj mandát v Praze začal 23. ledna 2020. Prožila jsem tedy jeden normální měsíc práce. Pak začala pandemie a svět se obrátil úplně naruby. Vzhledem k tomu, že Velvyslanectví Bosny a Hercegoviny sídlí v Praze 1, hned naproti Hlavnímu nádraží, našli jsme si bydlení také v této lokalitě. Praha 1 je tak poslední rok a půl naším domovem.

A jakým domovem! Jako z pohádky, tím nejkrásnějším. Mám radost především ze své dcery, která chodí do první třídy české státní školy. Učí se v českém jazyce, aby v sobě navždy nesla nesmazatelnou stopu české kultury. Navštěvuje ZŠ Vodičkova v Jindřišské ulici. Chodila tam již v loňském roce do přípravné třídy, aby se s českým jazykem seznámila.

A protože děti vše rychle „nasávají" jako houby, je z ní už dnes malá Češka, která mluví perfektně česky. Je to také proto, že má talent na cizí jazyky. Musím opravdu pochválit školu, učitele, ale i její spolužáky, se kterými ji pojí úžasné přátelství.

Než popíši svůj subjektivní dojem z Prahy 1, musím podotknout, že jsem spisovatelka. Dokonce jedna z nejslavnějších v mé zemi. Pokud někdo, kdo píše, žije ve městě, které samotné je románem, jednou úžasnou scenérií, je skutečně šťastný.

V tomto městě jsem zažila globální pandemii, která byla pro lidstvo obecně velmi bolestivá a zničující. Na druhou stranu jsem zažila úplně prázdnou Prahu. Karlův most bez jediného člověka. Kouzlo prázdného města je něco nesdělitelného, kvůli čemu jsem si Prahu ještě více zamilovala.

Miluji život v Praze 1. Jeho živost, krásu, úžasnou architekturu. Žiji v sousedství, které je celé světovým dědictvím UNESCO, a to je fascinující.

Mám ráda dlouhé procházky pozdě v noci na Malé Straně, Hradčanech, podél Vltavy. O víkendech jsem okouzlena tichem v časných ranních hodinách na Staroměstském náměstí. Líbí se mi malé skryté kavárny, mám ráda své české sousedy...

Celý rok zkouším přijít na to, které roční období je v Praze nejkrásnější, a pořád se nemůžu rozhodnout.

Praha 1 je skvělé místo pro výchovu dětí, práci a volný čas. Ráda chodím do pražských parků, líbí se mi zeleň, ale i muzea a galerie.

Těším se na nové a zrekonstruované Václavské náměstí. Určitě napíši knihu o svém životě v Praze, o tom, co mě během této doby chytlo za srdce. ■